

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 24

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

51. évfolyam

2008. január 29.

Tartalom

I Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele kötelező

RENDELETEK

- ★ A Tanács 75/2008/EK rendelete (2008. január 28.) Európai Közösség és egyes országok közötti preferenciális kereskedelemre irányadó rendelkezések alapján a származási igazolások Közösségben történő kiadásának és kiállításának, valamint egyes elfogadott exportőri engedélyek kiadásának megkönnyítésére irányuló eljárásokról szóló 1207/2001/EK rendelet módosításáról ⁽¹⁾ 1
- A Bizottság 76/2008/EK rendelete (2008. január 28.) az egyes gyümölcs- és zöldségfélék belépési árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról 4
- ★ A Bizottság 77/2008/EK rendelete (2008. január 28.) az AKCS-jegyzőkönyv és az Indiával kötött megállapodás alapján behozandó nádcukorra vonatkozó szállítási kötelezettségek 2007–2008-as szállítási időszakra történő meghatározásáról 6

IRÁNYELVEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/1/EK irányelve (2008. január 15.) a környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről (kodifikált változat) ⁽¹⁾ 8
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/2/EK irányelve (2008. január 15.) a kerek mezőgazdasági vagy erdészeti traktorok látómezőjéről és szélvédőtörlőiről (kodifikált változat) ⁽¹⁾ 30

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

(folytatás a túloldalon)

ELJÁRÁSI SZABÁLYZATOK

★ A Bíróság eljárási szabályzatának módosítása	39
--	----

II Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele nem kötelező

HATÁROZATOK

Tanács

2008/79/EK, Euratom:

★ A Tanács határozata (2007. december 20.) a Bíróság alapokmányáról szóló jegyzőkönyv módosításáról	42
★ Nyilatkozat	44

Bizottság

2008/80/EK:

★ A Bizottság határozata (2007. december 21.) az Osztrák Köztársaság által egyes fluortartalmú üvegházhatást okozó gázokra vonatkozóan bejelentett nemzeti rendelkezésekről (az értesítés a C(2007) 6646. számú dokumentummal történt) ⁽¹⁾	45
---	----

MEGÁLLAPODÁSOK

Tanács

★ Tájékoztatás az Európai Közösség és a Moldovai Köztársaság közötti, az engedély nélkül tartózkodó személyek visszafogadásáról szóló megállapodás hatálybalépéséről	51
★ Tájékoztatás az Európai Közösség és a Montenegrói Köztársaság közötti, az engedély nélkül tartózkodó személyek visszafogadásáról szóló megállapodás hatálybalépéséről	51
★ Tájékoztatás az Európai Közösség és a Szerb Köztársaság közötti, az engedély nélkül tartózkodó személyek visszafogadásáról szóló megállapodás hatálybalépéséről	51
★ Tájékoztatás az Európai Közösség és Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság közötti, az engedély nélkül tartózkodó személyek visszafogadásáról szóló megállapodás hatálybalépéséről	51

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

★ Tájékoztató az Európai Közösség és Bosznia és Hercegovina közötti, az engedély nélkül tartózkodó személyek visszafogadásáról szóló megállapodás hatálybalépéséről	52
★ Tájékoztató az Európai Közösség és Ukrajna közötti, a személyek visszafogadásáról szóló megállapodás hatálybalépéséről	52
★ Tájékoztató az Európai Közösség és az Albán Köztársaság közötti, a vízumok kiadásának megkönnyítéséről szóló megállapodás hatálybalépéséről	52
★ Tájékoztató az Európai Közösség és Bosznia és Hercegovina közötti, a vízumok kiadásának megkönnyítéséről szóló megállapodás hatálybalépéséről	52
★ Tájékoztató az Európai Közösség és a Montenegrói Köztársaság közötti, a vízumok kiadásának megkönnyítéséről szóló megállapodás hatálybalépéséről	52
★ Tájékoztató az Európai Közösség és Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság közötti, a vízumok kiadásának megkönnyítéséről szóló megállapodás hatálybalépéséről	53
★ Tájékoztató az Európai Közösség és a Szerb Köztársaság közötti, a vízumok kiadásának megkönnyítéséről szóló megállapodás hatálybalépéséről	53
★ Tájékoztató az Európai Közösség és a Moldovai Köztársaság közötti, a vízumok kiadásának megkönnyítéséről szóló megállapodás hatálybalépéséről	53
★ Tájékoztató az Európai Közösség és Ukrajna közötti, a vízumok kiadásának megkönnyítéséről szóló megállapodás hatálybalépéséről	53

III Az EU-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok

AZ EU-SZERZŐDÉS V. CÍME ALAPJÁN ELFOGADOTT JOGI AKTUSOK

★ A Tanács 2008/81/KKBP közös álláspontja (2008. január 28.) a Sierra Leonéről szóló 98/409/KKBP közös álláspont módosításáról	54
--	----

I

(Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele kötelező)

RENDELETEK

A TANÁCS 75/2008/EK RENDELETE

(2008. január 28.)

Európai Közösség és egyes országok közötti preferenciális kereskedelemre irányadó rendelkezések alapján a származási igazolások Közösségben történő kiadásának és kiállításának, valamint egyes elfogadott exportóri engedélyek kiadásának megkönnyítésére irányuló eljárásokról szóló 1207/2001/EK rendelet módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 133. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) Az 1207/2001/EK rendelet ⁽¹⁾ megállapítja azokat a rendelkezéseket, amelyek megkönnyítik bizonyos harmadik országokkal fennálló preferenciális kereskedelmi kapcsolatok keretében a Közösségből exportált termékekkel kapcsolatos származási igazolások megfelelő kiadását, illetve kiállítását.
- (2) Az 1207/2001/EK rendelet III. és IV. mellékletét módosítani kell annak érdekében, hogy a Közösségben előállított, onnan származó termékekhez használt anyagok származását megfelelően jelölni lehessen.
- (3) Az 1207/2001/EK rendeletet ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1207/2001/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. a III. melléklet helyébe e rendelet I. mellékletének szövege lép;
2. a IV. melléklet helyébe e rendelet II. mellékletének szövege lép.

2. cikk

Az e rendelet hatálybalépésének időpontja előtt adott, nem preferenciális származó helyzetű termékekre vonatkozó beszállítói nyilatkozatok érvényben maradnak.

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2008. január 28-án.

a Tanács részéről

az elnök

D. RUPEL

⁽¹⁾ HL L 165., 2001.6.21., 1. o. A legutóbb az 1617/2006/EK rendelettel (HL L 300., 2006.10.31., 5. o.) módosított rendelet.

I. MELLÉKLET

„III. MELLÉKLET

Beszállítói nyilatkozat nem preferenciális származó helyzetű termékek esetében

A beszállítói nyilatkozat alábbiakban megadott szövegét a lábjegyzeteknek megfelelően kell kiállítani. A lábjegyzeteket azonban nem kell lemásolni.

NYILATKOZAT

Alulírott, a csatolt dokumentumok hatálya alá tartozó áruk szállítója kijelentem, hogy:

1. ezen áruknak a Közösségben történő előállításához az alábbi, nem preferenciális származó helyzetű anyagokat használták fel:

Szállított áruk leírása ⁽¹⁾	Felhasznált, nem származó anyagok leírása	Felhasznált, nem származó anyagok HR-vámtarifaszáma ⁽²⁾	Felhasznált, nem származó anyagok értéke ⁽³⁾
			Összesen:

2. Az ezen áruk előállításához a Közösségben felhasznált minden többi anyag ... -ból/ből ⁽⁴⁾ származik és eleget tesz a(z) ... -val/-vel fennálló preferenciális kereskedelemre irányadó származási szabályoknak ⁽⁵⁾, valamint

kijelentem, hogy: ⁽⁶⁾

☐ Kumuláció alkalmazására került sor -val/vel (ország/országok neve)

☐ Nem került sor kumuláció alkalmazására

Vállalom, hogy a vámhatóságok rendelkezésére bocsátok bármely általuk kért további igazoló okmányt:

..... ⁽⁷⁾

..... ⁽⁸⁾

..... ⁽⁹⁾

⁽¹⁾ Ha a számla, szállítási jegyzék vagy egyéb kereskedelmi okmány, amelyhez a nyilatkozatot csatolják, több árura vagy olyan árukra vonatkozik, amelyek nem ugyanabban az arányban tartalmaznak nem származó anyagokat, a szállítónak azokat külön kell felsorolnia. Példa:

A dokumentum a 8450 vámtarifaszám alá tartozó mosógépek gyártásához felhasználandó, a 8501 vámtarifaszám alá tartozó különböző villamosmotor modellekre vonatkozik. A motorok gyártása során felhasznált, nem származó anyagok jellege és értéke modellről modellre változik. A modelleket külön kell felsorolni az 1. oszlopban és a többi oszlopban külön-külön kell információkat szolgáltatni, hogy a mosógép gyártója pontosan fel tudja mérni egyes termékei származó helyzetét a beépített motor típusától függően.

⁽²⁾ Csak megfelelő esetben kitöltendő.

Példa:

Az ex 62 árucsoportba tartozó ruhadarabokra vonatkozó szabály engedélyezi a nem származó fonal felhasználását. Így, ha a francia ruhagyártó nem származó fonalból Portugáliában szőtt textilt használ fel, a portugál szállítónak csak »fonalat« kell beírnia nem származóként nyilatkozata 2. oszlopába, a fonal HR-vámtarifaszáma és értéke irreleváns.

A 7217 HR-vámtarifaszám alá tartozó, nem származó vasrúdból kábelt gyártó cégnek »vasrudat« kell beírnia a 2. oszlopba. Ha a kábelt olyan gépbe építik be, amelyre nézve a származási szabály százalékos limitet rögzít a felhasznált, nem származó anyagok értékére nézve, a rudak értékét a 4. oszlopba kell beírni.

⁽³⁾ Az »érték« a behozatal idején az anyagok vámértékét jelenti, vagy ha ez nem ismert, és nem lehet megtudni, a Közösségben az anyagokért fizetett első megállapítható ár.

A felhasznált nem származó anyag minden egyes típusára meg kell határozni az 1. oszlopban feltüntetett áru egységére eső pontos értéket.

⁽⁴⁾ A Közösség, illetve az az ország, országcsoport vagy terület, ahonnan az anyagok származnak.

⁽⁵⁾ Az érintett ország, országcsoport vagy terület.

⁽⁶⁾ Csak az olyan áruk esetében kell kitölteni, amennyiben szükséges, amelyek a vonatkozó származási jegyzőkönyv 3. és 4. cikkében említett, pán-euro-mediterrán származási kumulációt alkalmazó országok valamelyikével fennálló preferenciális kereskedelmi kapcsolatok keretében preferenciális származó helyzetűek.

⁽⁷⁾ Hely és dátum.

⁽⁸⁾ Név és tisztség, illetve a társaság neve és címe.

⁽⁹⁾ Aláírás.

MELLÉKLET II

„IV. MELLÉKLET

Hosszú távú beszállítói nyilatkozat nem preferenciális származó helyzetű termékek esetében

A beszállítói nyilatkozat alábbiakban megadott szövegét a lábjegyzeteknek megfelelően kell kiállítani. A lábjegyzeteket azonban nem kell lemásolni.

NYILATKOZAT

Alulírott, e dokumentum hatálya alá tartozó olyan áruk szállítója, amelyeket rendszeresen küldök⁽¹⁾, számára, kijelentem, hogy:

1. ezen áruknak a Közösségben történő előállításához az alábbi, nem preferenciális származó helyzetű anyagokat használták fel:

Szállított áruk leírása ⁽²⁾	Felhasznált, nem származó anyagok leírása	Felhasznált, nem származó anyagok HR-vámtarifaszáma ⁽³⁾	Felhasznált, nem származó anyagok értéke ⁽⁴⁾
			Összesen:

2. Az ezen áruk előállításához a Közösségben felhasznált minden többi anyag ...-ból/ből ⁽⁵⁾ származik és eleget tesz a(z)-val/-vel fennálló preferenciális kereskedelemre irányadó származási szabályoknak ⁽⁶⁾, valamint

kijelentem, hogy: ⁽⁷⁾

☐ Kumuláció alkalmazására került sor -val/vel (ország/országok neve)

☐ Nem került sor kumuláció alkalmazására.

E nyilatkozat e termékek valamennyi további szállítmányaira érvényes, amelyeket -tól/-től ⁽⁸⁾-ig adnak fel.

Vállalom, hogy haladéktalanul tájékoztatom -t, ha ez a nyilatkozat a továbbiakban nem érvényes.

Vállalom, hogy a vámhatóságok rendelkezésére bocsátok bármely általuk kért további igazoló okmányt:

..... ⁽⁹⁾

..... ⁽¹⁰⁾

..... ⁽¹¹⁾.

⁽¹⁾ A vevő neve és címe.

⁽²⁾ Ha a számla, szállítási jegyzék vagy egyéb kereskedelmi okmány, amelyhez a nyilatkozatot csatolják, több áruva vagy olyan árukra vonatkozik, amelyek nem ugyanabban az arányban tartalmazzak nem származó anyagokat, a szállítónak azokat külön kell felsorolnia.

Példa:

A dokumentum a 8450 vámtarifaszám alá tartozó mosógépek gyártásához felhasználandó, a 8501 vámtarifaszám alá tartozó különböző villamosmotor modellekre vonatkozik. A motorok gyártása során felhasznált, nem származó anyagok jellege és értéke modellről modellre változik. A modelleket külön kell felsorolni az 1. oszlopban és a többi oszlopban külön-külön kell információkat szolgáltatni, hogy a mosógép gyártója pontosan fel tudja mérni egyes termékei származó helyzetét a beépített motor típusától függően.

⁽³⁾ Csak megfelelő esetben kitöltendő.

Példa:

Az ex 62 árucsoportba tartozó ruhadarabokra vonatkozó szabály engedélyezi a nem származó fonal felhasználását. Így, ha a francia ruhagyártó nem származó fonalból Portugáliában szőtt textilt használ fel, a portugál szállítónak csak »fonalat« kell beírnia nem származóként nyilatkozata 2. oszlopába, a fonal HR-vámtarifaszáma és értéke irreleváns.

A 7217 HR-vámtarifaszám alá tartozó, nem származó vasrúdból kábelt gyártó cégnek »vasrudat« kell beírnia a 2. oszlopba. Ha a kábelt olyan gépbe építik be, amelyre nézve a származási szabály százalékos limitet rögzít a felhasznált, nem származó anyagok értékére nézve, a rudak értékét a 4. oszlopba kell beírni.

⁽⁴⁾ Az »érték« a behozatal idejében az anyagok vámértékét jelenti, vagy ha ez nem ismert, és nem lehet megtudni, a Közösségben az anyagokért fizetett első megállapítható ár.

A felhasznált nem származó anyag minden egyes típusára meg kell határozni az 1. oszlopban feltüntetett áru egységére eső pontos értéket.

⁽⁵⁾ A Közösség, illetve az az ország, országcsoport vagy terület, ahonnan az áruk származnak.

⁽⁶⁾ Az érintett ország, országcsoport vagy terület.

⁽⁷⁾ Csak az olyan áruk esetében kell kitölteni, amennyiben szükséges, amelyek a vonatkozó származási jegyzőkönyv 3. és 4. cikkében említett, pán-euro-mediterrán származási kumulációt alkalmazó országok valamelyikével fennálló preferenciális kereskedelmi kapcsolat keretében preferenciális származó helyzetűek.

⁽⁸⁾ Dátumok megadása. Legfeljebb 12 hónapig terjedő időszak.

⁽⁹⁾ Hely és dátum.

⁽¹⁰⁾ Név és tisztség, illetve a társaság neve és címe.

⁽¹¹⁾ Aláírás.

A BIZOTTSÁG 76/2008/EK RENDELETE**(2008. január 28.)****az egyes gyümölcs- és zöldségfélék belépési árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról**

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a gyümölcs- és zöldségágazatban a 2200/96/EK, a 2201/96/EK és az 1182/2007/EK tanácsi rendeletre vonatkozó végrehajtási szabályok megállapításáról szóló, 2007. december 21-i 1580/2007/EK bizottsági rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 138. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

- (1) Az Uruguayi Forduló többoldalú kereskedelmi tárgyalásai eredményeinek megfelelően az 1580/2007/EK rendelet a mellékletében szereplő termékek és időszakok tekintetében meghatározza azon szempontokat, amelyek alapján a Bizottság rögzíti a harmadik országokból történő behozatalra vonatkozó átalányértékeket.

- (2) A fenti szempontokat figyelembe véve, a behozatali átalányértékeket az e rendelet mellékletében szereplő szinteken kell meghatározni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 1580/2007/EK rendelet 138. cikkében említett behozatali átalányértékeket a mellékletben található táblázat határozza meg.

2. cikk

Ez a rendelet 2008. január 29-én lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2008. január 28-án.

a Bizottság részéről

Jean-Luc DEMARTY

mezőgazdasági és vidékfejlesztési főigazgató

⁽¹⁾ HL L 350., 2007.12.31., 1. o.

MELLÉKLET

az egyes gyümölcs- és zöldségfélék belépési árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról szóló, 2008. január 28-i bizottsági rendelethez

(EUR/100 kg)

KN-kód	Országkód ⁽¹⁾	Behozatali átalányérték
0702 00 00	IL	154,9
	MA	47,4
	TN	132,6
	TR	87,1
	ZZ	105,5
0707 00 05	EG	190,8
	JO	178,8
	TR	119,1
	ZZ	162,9
0709 90 70	MA	78,2
	TR	150,9
	ZZ	114,6
0709 90 80	EG	121,8
	ZZ	121,8
0805 10 20	EG	46,2
	IL	49,2
	MA	71,2
	TN	59,9
	TR	77,4
	ZZ	60,8
0805 20 10	MA	104,0
	TR	104,0
	ZZ	104,0
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	84,1
	IL	71,4
	MA	152,6
	PK	48,1
	TR	86,0
	US	60,1
	ZZ	83,7
0805 50 10	EG	74,2
	IL	120,2
	TR	123,9
	ZZ	106,1
0808 10 80	CA	84,1
	CL	60,8
	CN	85,1
	MK	37,5
	US	109,9
	ZA	60,7
0808 20 50	ZZ	73,0
	CL	59,3
	CN	42,8
	TR	159,1
	US	110,7
	ZA	107,0
	ZZ	95,8

⁽¹⁾ Az országok nómenklatúráját az 1833/2006/EK bizottsági rendelet határozza meg (HL L 354., 2006.12.14., 19. o.). A „ZZ” jelentése „egyéb származás”.

A BIZOTTSÁG 77/2008/EK RENDELETE**(2008. január 28.)****az AKCS-jegyzőkönyv és az Indiával kötött megállapodás alapján behozandó nádcukorra vonatkozó szállítási kötelezettségek 2007–2008-as szállítási időszakra történő meghatározásáról**

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a cukorágazat piacának közös szervezéséről szóló, 2006. február 20-i 318/2006/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 31. cikkére,

mivel:

- (1) A 2006/2007., a 2007/2008. és a 2008/2009. gazdasági évre a bizonyos vámkontingensek és kedvezményes megállapodások szerinti cukorágazati termékek behozatalára és finomítására vonatkozó részletes alkalmazási szabályok megállapításáról szóló, 2006. június 28-i 950/2006/EK bizottsági rendelet ⁽²⁾ 12. cikke rendelkezik az 1701 KN-kód alá tartozó termékek fehércukor-egyenértékben kifejezett, nulla százalékos vámtételű szállítási kötelezettségeinek megállapítására vonatkozó részletes szabályokról az AKCS-jegyzőkönyvet és az Indiával kötött megállapodást aláíró országokból származó behozatalra vonatkozóan.
- (2) Az AKCS-jegyzőkönyv 3. és 7. cikke, az Indiával kötött megállapodás 3. és 7. cikke és a 950/2006/EK rendelet 12. cikkének ⁽³⁾ bekezdése, és 14. és 15. cikke értelmében a Bizottság a jelenleg rendelkezésre álló információk alapján szállítási kötelezettséget határoz meg minden egyes, a 2007–2008-as szállítási időszakban exportáló ország számára.

- (3) Az 505/2007/EK bizottsági rendelet ⁽³⁾ ideiglenesen meghatározta az AKCS-jegyzőkönyv és az Indiával kötött megállapodás alapján behozandó nádcukorra a 2007–2008-as szállítási időszakban vonatkozó szállítási kötelezettségeket.

- (4) Ezért a 950/2006/EK rendelet 12. cikke (2) bekezdésének b) pontjával összhangban meg kell határozni a 2007–2008-as időszakra vonatkozó szállítási kötelezettségeket.

- (5) Az e rendeletben előírt rendelkezések összhangban vannak a Cukorpiaci Irányítóbizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az AKCS-jegyzőkönyvet és az Indiával kötött megállapodást aláíró országokból származó, az 1701 KN-kód alá tartozó termékek behozatalára vonatkozó, fehércukor-egyenértékben kifejezett szállítási kötelezettségek mennyiségei a 2007–2008-as szállítási évre és minden érintett exportőrországra vonatkozóan a mellékletben kerültek meghatározásra.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2008. január 28-án.

a Bizottság részéről

Mariann FISCHER BOEL

a Bizottság tagja

⁽¹⁾ HL L 58., 2006.2.28., 1. o. A legutóbb az 1260/2007/EK rendelettel (HL L 283., 2007.10.27., 1. o.) módosított rendelet.

⁽²⁾ HL L 178., 2006.7.1., 1. o. A legutóbb a 371/2007/EK rendelettel (HL L 92., 2007.4.3., 6. o.) módosított rendelet.

⁽³⁾ HL L 119., 2007.5.9., 22. o.

MELLÉKLET

Az AKCS-jegyzőkönyvet és az Indiával kötött megállapodás aláíró országokból származó preferenciális cukor importjára vonatkozó szállítási kötelezettségek mennyiségei a 2007–2008-as szállítási időszakra, fehércukor-egyenértékben kifejezve a következők:

(tonna)	
AKCS-jegyzőkönyv/Indiával kötött megállapodást aláíró ország	2007–2008-as szállítási kötelezettségek
Barbados	32 864,83
Belize	53 741,88
Kongó	10 186,10
Elefántcsontpart	10 123,12
Fidzsi-szigetek	162 656,25
Guyana	170 203,57
India	9 999,83
Jamaica	132 129,06
Kenya	5 017,07
Madagaszkár	9 905,00
Malawi	19 898,32
Mauritius	476 789,70
Mozambik	5 965,92
Saint Kitts és Nevis	0,00
Suriname	0,00
Szváziföld	117 368,72
Tanzánia	9 672,60
Trinidad és Tobago	47 513,60
Uganda	0,00
Zambia	8 179,91
Zimbabwe	37 660,14
Összesen	1 319 875,62

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2008/1/EK IRÁNYELVE

(2008. január 15.)

a környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről

(kodifikált változat)

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 175. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről szóló, 1996. szeptember 24-i 96/61/EK tanácsi irányelvet ⁽³⁾ több alkalommal jelentősen módosították ⁽⁴⁾. Az áttekinthetőség és érthetőség érdekében ezt az irányelvet kodifikálni kell.
- (2) A Közösség környezetvédelmi politikájának céljai és elvei, amelyeket a Szerződés 174. cikke állapít meg, különösen a környezetszennyezés megelőzéséből, csökkentéséből és, amilyen mértékig csak lehet, megszüntetéséből állnak, a környezeti károknak elsődlegesen a forrásnál történő elhárításával, és biztosítva a természeti erőforrásokkal való ésszerű gazdálkodást, összhangban a „szennyező fizet” és a megelőzés elvével.

(3) Az ötödik környezetvédelmi cselekvési program, amelynek általános koncepcióját a Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői 1993. február 1-jei állásfoglalásukban hagyták jóvá a környezetbarát és a fenntartható fejlődéssel kapcsolatos közösségi politikai és cselekvési programként ⁽⁵⁾, elsőbbséget biztosított a szennyezés integrált csökkentésének egyrészt az emberi tevékenység és a gazdasági-társadalmi fejlődés, másrészt a természeti erőforrások és a természet regenerálódási képessége közötti, fenntartható egyensúly felé vezető folyamatban.

(4) A szennyezés csökkentését célzó integrált megközelítés végrehajtása közösségi szintű intézkedéseket igényel, azért, hogy az ipari létesítmények által okozott környezetszennyezés megelőzésére és csökkentésére vonatkozó közösségi joganyag módosuljon és kiegészüljön.

(5) Az ipari létesítmények által okozott levegőszennyezés elleni küzdelemről szóló, 1984. június 28-i 84/360/EGK tanácsi irányelv ⁽⁶⁾ általános keretet vezetett be az olyan ipari létesítmények működését vagy jelentős változtatását megelőző engedélyezéssel kapcsolatban, amelyek légszennyezést idézhetnek elő.

(6) A Közösség vízi környezetébe bocsátott egyes veszélyes anyagok által okozott szennyezésről szóló, 2006. február 15-i 2006/11/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁷⁾ rendelkezik az ezeknek az anyagoknak a kibocsátására vonatkozó engedélyezési követelményekről.

(7) Bár léteznek közösségi jogszabályok a levegőszennyezés leküzdéséről és a veszélyes anyagok vízbe történő kibocsátásának megelőzéséről és minimalizálásáról, nincs hasonló jogszabály a talajba történő kibocsátás megelőzéséről vagy minimalizálásáról.

⁽¹⁾ HL C 97., 2007.4.28., 12. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2007. június 19-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2007. december 17-i határozata.

⁽³⁾ HL L 257., 1996.10.10., 26. o. A legutóbb a 166/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 33., 2006.2.4., 1. o.) módosított irányelv.

⁽⁴⁾ Lásd a VI. melléklet A. részét.

⁽⁵⁾ HL C 138., 1993.5.17., 1. o.

⁽⁶⁾ HL L 188., 1984.7.16., 20. o. A 91/692/EGK irányelvvel (HL L 377., 1991.12.31., 48. o.) módosított irányelv.

⁽⁷⁾ HL L 64., 2006.3.4., 52. o.

- (8) A talajba, levegőbe vagy a vízbe történő kibocsátások elkülönült csökkentésére vonatkozó, eltérő megközelítések a szennyezés különböző környezeti elemekbe való átkerülését segíthetik elő, a környezet egészének védelme helyett.
- (9) A környezetszennyezés csökkentése integrált megközelítésének a célja a lehető legnagyobb mértékben megelőzni a levegőbe, vízbe vagy a talajba történő kibocsátást, figyelembe véve a hulladékgazdálkodást is, és ahol ez nem valósítható meg, ott a kibocsátások minimalizálása a környezet egésze magas szintű védelmének elérése érdekében.
- (10) Ennek az irányelvnek kell kialakítania a környezetszennyezés integrált megelőzésének és csökkentésének általános keretét. Meg kell állapítania a környezetszennyezés integrált megelőzésének és csökkentésének végrehajtásához szükséges intézkedéseket a környezet egésze magas szintű védelmének elérése érdekében. A környezetszennyezés csökkentésének integrált megközelítése elő kell, hogy segítse a fenntartható fejlődés elvének alkalmazását.
- (11) Ennek az irányelvnek a rendelkezéseit az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 1985. június 27-i 85/337/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ rendelkezéseinek sérelme nélkül kell alkalmazni. Az utóbb említett irányelv alkalmazásához szükséges információkat és következtetéseket az engedély megadásakor figyelembe kell venni, ez az irányelv nem befolyásolja a 85/337/EGK irányelv végrehajtását.
- (12) A tagállamoknak meg kell tenniük a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy az ebben az irányelvben szereplő ipari tevékenységek üzemeltetője bizonyos alapkötelezettségek általános elveinek eleget tegyen. Ebből a célból az illetékes hatóságok számára elegendő az általános alapelveknek a figyelembevétele az engedélyezési feltételek megállapítása során.
- (13) Az ezen irányelvnek megfelelően elfogadott intézkedéseket meglévő létesítményekre 2007. október 30-át követően kell, egyéb esetekben 1999. október 30-tól kezdve kellett alkalmazni.
- (14) A szennyezési problémák kezelésének hatékonyabbá és eredményesebbé tétele érdekében az üzemeltetőnek figyelembe kell vennie a környezetvédelmi szempontokat. Ezekről a szempontokról az illetékes hatóságnak vagy hatóságoknak be kell számolni, hogy azok meggyőződhessenek az engedély kiadása előtt, hogy valamennyi megfelelő megelőző vagy szennyezéscsökkentő intézkedést meghatároztak. A különféle kérelmezési eljárások a környezet védelmének és a nyilvánosság tudatosságának különböző szintjeihez vezethetnek. Ezért azoknak az engedélyezési kérelmeknek, amelyekre ez az irányelv vonatkozik, tartalmazniuk kell a minimális adatokat.
- (15) Az illetékes hatóságok közötti teljes koordinációra az engedélyezési eljárásra és feltételekre tekintettel lehetővé kell tennie a környezet egésze legmagasabb szintű védelmének elérését.
- (16) Az illetékes hatóság vagy hatóságok csak abban az esetben adják ki vagy módosítják az engedélyt, amennyiben egységes környezetvédelmi intézkedéseket határoztak meg a levegő, a víz és a talaj tekintetében.
- (17) Az engedélynek tartalmaznia kell valamennyi, az engedélyezési feltételek teljesítéséhez szükséges intézkedést azért, hogy ily módon a környezet egészének magas szintű védelme valósuljon meg; mivel az engedélyezési eljárás sérelme nélkül ezek az intézkedések az általánosan kötelező követelmények tárgyai lehetnek.
- (18) A kibocsátási határértékeknek, az azoknak megfelelő paramétereknek vagy technikai intézkedéseknek az elérhető legjobb technikákon kell alapulniuk, anélkül hogy előírnák egy adott technika vagy technológia használatát, figyelembe véve az érintett létesítmény műszaki jellemzőit, földrajzi elhelyezkedését és a helyi környezeti feltételeket. Minden esetben az engedélyezési feltételeknek rendelkezéseket kell meghatározniuk a nagy távolságra jutó vagy határon áttérjedő szennyezések minimalizálásáról, és biztosítani a környezet egészének magas szintű védelmét.
- (19) A tagállamok határozzák meg, hogy milyen mértékben veszik figyelembe, ahol szükséges, az érintett létesítmény műszaki jellemzőit, földrajzi elhelyezkedését, valamint a helyi környezeti feltételeket.
- (20) Mikor a környezetminőségi szabvány sokkal szigorúbb feltételeket ír elő, mint amelyeket az elérhető legjobb technika használatával lehet elérni, az engedély kiegészítő feltételeket tartalmaz, azoknak az egyéb intézkedéseknek a sérelme nélkül, amelyeket a környezetminőségi szabványoknak való megfelelés érdekében hoztak.
- ⁽¹⁾ HL L 175., 1985.7.5., 40. o. A legutóbb a 2003/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 156., 2003.6.25., 17. o.) módosított irányelv.

- (21) Az elérhető legjobb technika idővel változik, különösen a technikai fejlődésre való tekintettel, az illetékes hatóság figyelemmel kíséri az ilyen irányú fejlődést, vagy tájékoztatják arról.
- (22) Egy létesítmény megváltoztatása megnövelheti a szennyezést. Az illetékes hatóságot vagy hatóságokat értesíteni kell bármilyen változtatásról, amely hatással lehet a környezetre. A létesítményben történő jelentős változtatást ennek az irányelvnek megfelelően előzetesen engedélyeztetni kell.
- (23) Az engedélyezési feltételeket időszakonként felül kell vizsgálni, és szükség esetén frissíteni kell. Bizonyos feltételek mellett minden esetben felülvizsgálják e feltételeket.
- (24) A nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő hatékony részvételének lehetőséget kell nyújtania a nyilvánosság számára az adott határozatok szempontjából lényeges vélemények és aggodalmak kifejezésére, illetve a döntéshozók számára annak figyelembevételére, növelve ezzel a döntéshozatali folyamat számonkérhetőségét és átláthatóságát, valamint hozzájárulva a környezetvédelemmel kapcsolatos kérdések tudatossá tételéhez és a meghozott határozatok támogatásához. A nyilvánosság számára hozzáférést kell biztosítani különösen a létesítmény működésére és annak lehetséges környezeti hatásaira vonatkozó információhoz, és – bármilyen döntést megelőzően – az új létesítményekkel vagy jelentős változtatásokkal kapcsolatos engedélykérelmekre és magukra az engedélyekre, frissítésükre és a megfelelő ellenőrzési adatokra vonatkozó információhoz.
- (25) A részvételt – beleértve a szövetségek, szervezetek és csoportok, különösen a környezetvédelmet előmozdító nem kormányzati szervezetek részvételét – ennek megfelelően támogatni kell a nyilvánosság környezetvédelmi nevelésének támogatásával.
- (26) 1998. június 25-én a Közösség aláírta a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló ENSZ EGB egyezményt (Århusi Egyezmény). Az Århusi Egyezmény célja, hogy biztosítsa a környezeti ügyekben a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételhez való jogát, hozzájárulva ily módon az ember személyes egészségének és jólétének megfelelő környezetben való élethez fűződő jogának védelméhez.
- (27) Az elérhető legjobb technikákra vonatkozó fejlődés és információcsera közösségi szinten segíti a technológiai egyensúlyhiány helyreállítását a Közösségen belül, a Közösségben megállapított határértékek, valamint a Közösségen belül használt technikák világ méretű elterjesztését, és segíti a tagállamokat ennek az irányelvnek az eredményes végrehajtásában.
- (28) Ezen irányelv végrehajtásáról és hatékonyságáról rendszeresen jelentést kell készíteni.
- (29) Ez az irányelv vonatkozik azokra a potenciálisan szennyező létesítményekre, és ezáltal a határokon áttérjedő szennyezésekre is, amelyek jelentős mértékűek. Határokon áttérjedő konzultációt kell tartani, ha a kérelmek olyan új létesítmények engedélyeztetésével vagy jelentős változtatásukkal kapcsolatosak, amelyeknek jelentős káros hatásuk lehet a környezetre. Az ilyen engedélyeztetési vagy számottevő változtatásokkal kapcsolatos kérelmek a valószínűleg érintett tagállamokban a nyilvánosság rendelkezésére állnak.
- (30) Közösségi szinten szükséges a kibocsátási határértékek meghatározása bizonyos kategóriájú létesítményekre és szennyező anyagokra vonatkozóan, amelyekre ez az irányelv vonatkozik. Az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a Szerződés rendelkezéseivel összhangban kell megállapítania a kibocsátási határértékeket.
- (31) Ennek az irányelvnek a rendelkezéseit kell alkalmazni a munkahelyi egészségről és biztonságról szóló közösségi rendelkezések sérelme nélkül.
- (32) Ez az irányelv nem érinti a VI. melléklet B. részében meghatározott irányelveknek a nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó határidővel kapcsolatos tagállami kötelezettségeket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Az irányelv célja és hatálya

Ennek az irányelvnek a célja, hogy az I. mellékletben felsorolt tevékenységekből származó környezetszennyezés integrált megelőzését és csökkentését valósítsa meg. Olyan intézkedéseket határoz meg, amelyeket a fent említett tevékenységekből származó szennyező anyagok kibocsátásának megelőzésére vagy, ahol az nem lehetséges, a levegőbe, a vízbe vagy a talajba történő kibocsátások csökkentésére dolgoztak ki, beleértve a hulladékokkal kapcsolatos intézkedéseket, a környezet egészének magas szintű védelme érdekében, a 85/337/EGK irányelv és az egyéb vonatkozó közösségi rendelkezések sérelme nélkül.

2. cikk

Foglalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában az alábbi meghatározások alkalmazandók:

1. „anyag”: kémiai elemek vagy azok vegyületei, kivéve a radioaktív anyagokat a munkavállalók és a lakosság egészségének az ionizáló sugárzásból származó veszélyekkel szembeni védelmét szolgáló alapvető biztonsági előírások megállapításáról szóló, 1996. május 13-i 96/29/Euratom tanácsi irányelvnek ⁽¹⁾ megfelelően, valamint a géntechnológiával módosított szervezeteket a géntechnológiával módosított mikroorganizmusok zárt rendszerben történő felhasználásáról szóló, 1990. április 23-i 90/219/EGK tanácsi irányelvnek ⁽²⁾ és a géntechnológiával módosított szervezetek környezetbe történő szándékos kibocsátásáról szóló, 2001. március 12-i 2001/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ⁽³⁾ megfelelően;
2. „környezetszennyezés”: az emberi tevékenység eredményeképpen anyag, rezgés, hő vagy zaj közvetlen vagy közvetett kibocsátása a levegőbe, talajba vagy a vízbe, amely veszélyt jelenthet az emberi egészségre vagy a környezet minőségére, kárt okozhat az anyagi javakban, illetve akadályozza vagy zavarja a környezet élvezetét vagy annak más jogszerű használatát;
3. „létesítmény”: olyan rögzített műszaki egység, ahol egy vagy több, az I. mellékletben felsorolt tevékenységet folytatnak, és bármely más, azzal közvetlenül együtt járó tevékenységet, amely műszakilag kapcsolódik az adott telephelyen folytatott tevékenységhez, és amelynek hatása lehet a kibocsátásokra és a környezetszennyezésre;
4. „meglévő létesítmény”: egy olyan létesítmény, amely 1999. október 30-án vagy azt megelőzően a meglévő jogszabályokkal összhangban működött vagy azt engedélyezték, vagy az illetékes hatóság szerint teljes engedélykérelmezési kötelezettsége alá tartozott, feltéve, ha a létesítmény legkésőbb 2000. október 30-án működni kezdett;
5. „kibocsátás”: anyag, rezgés, hő vagy zaj közvetlen vagy közvetett kiengedése a létesítmény egyedi vagy diffúz forrásaiból a levegőbe, vízbe vagy a talajba;
6. „kibocsátási határérték”: bizonyos meghatározott paraméterekben kifejezett tömeg, koncentráció, illetve kibocsátási szint, amely nem léphető túl egy vagy több időszak alatt. Kibocsátási határértékeket anyagok egyes csoportjára, családjára vagy kategóriáira is meg lehet határozni, különösen a III. mellékletben felsoroltakra. Az anyagokra vonatkozó kibocsátási határértékeket rendszerint azoknál a pontoknál kell alkalmazni, ahol a kibocsátás elhagyja a létesítményt, figyelmen kívül hagyva bármilyen hígítást a határértékek megállapításakor. A vízbe történő közvetett kibocsátások vonatkozásában a víztisztító telep hatását számításba lehet venni, amikor a kibocsátási határértéket megállapítják a létesítményre, feltéve, ha a környezet egészének ugyanolyan szintű védelmét biztosítja, és feltéve, ha ez nem vezet a környezet nagyobb fokú szennyezéséhez, a 2006/11/EK irányelvnek vagy annak végrehajtására kiadott irányelvek sérelme nélkül;
7. „környezetminőségi szabvány”: olyan követelmények összessége, amelynek egy adott környezet vagy annak egy bizonyos része egy adott időben meg kell, hogy feleljen, ahogy ezt a közösségi joganyag meghatározza;
8. „illetékes hatóság”: az a hatóság, azok a hatóságok vagy testületek, amelyek a tagállamok jogszabályai szerint felelősek az ebből az irányelvből eredő kötelezettségek végrehajtásáért;
9. „engedély”: egy (vagy több) írásbeli határozat vagy annak egy része, amely engedélyezi egy létesítmény egészének vagy egy részének működését, amely engedély alapja bizonyos feltételek fennállása, amelyek alapján a létesítmény megfelel ezen irányelv követelményeinek. Az engedély egy vagy több létesítményre vagy a létesítmény részére terjedhet ki, amelyet ugyanaz az üzemeltető ugyanazon a telephelyen üzemeltet;
10. „változtatás az üzemeltetésben”: az üzem természetében vagy működésében bekövetkező változtatás vagy az üzem bővítése, amely következményekkel járhat a környezetre nézve;
11. „jelentős változtatás”: az a működésben bekövetkező változtatás, amely az illetékes hatóság véleménye alapján jelentős káros hatással lehet az emberekre vagy a környezetre; e meghatározás alkalmazásában az üzemeltetés bármely változtatása vagy bővítése jelentősnek minősül, ha a változtatás vagy bővítés önmagában eléri az I. mellékletben meghatározott küszöbértékeket, ha ilyen küszöbértéket a mellékletben meghatároztak;
12. „az elérhető legjobb technikák”: a tevékenységek fejlődésében és működési módszereikben a leghatékonyabb és legelőrehaladottabb szint, amely jelzi egyes technikák gyakorlati alkalmasságát arra, hogy alapját képezzék a kibocsátási határértékeknek, amelyeket a kibocsátások és a környezet egészére való hatás megelőzésére vagy ahol az nem lehetséges, a csökkentésére állapítanak meg;

⁽¹⁾ HL L 159., 1996.6.29., 1. o.

⁽²⁾ HL L 117., 1990.5.8., 1. o. A legutóbb a 2005/174/EK bizottsági határozattal (HL L 59., 2005.3.5., 20. o.) módosított irányelv.

⁽³⁾ HL L 106., 2001.4.17., 1. o. A legutóbb az 1830/2003/EK rendellel (HL L 268., 2003.10.18., 24. o.) módosított irányelv.

- a) „technikák”: magukban foglalják az alkalmazott technológiát, valamint tervezésének, felépítésének, karbantartásának, üzemeltetésének és leállításának módját;
- b) „elérhető technikák”: azok a technikák, amelyeket olyan mértékben fejlesztettek ki, hogy azok alkalmazhatók legyenek a vonatkozó ipari ágazatban gazdaságilag és műszakilag képviselhető feltételek mellett, figyelembe véve a költség-haszon arányokat, függetlenül attól, hogy a kérdéses tagállamban az adott technikákat alkalmazták, illetve előállítják vagy sem, olyan mértékig, amíg azok az üzemeltető számára ésszerűen hozzáférhetők;
- c) „legjobb”: a leghatékonyabb technika a környezet egésze magas szintű védelmének elérése érdekében.

Az elérhető legjobb technikák meghatározásakor különös figyelmet kell fordítani a IV. mellékletben felsorolt szempontokra;

- 13. „üzemeltető”: olyan természetes vagy jogi személy, aki üzemelteti vagy felügyeli a létesítményt vagy, ahol ezt a nemzeti jogszabályok biztosítják, akire döntéshozó gazdasági hatalmat ruháztak a létesítmény műszaki működése felett;
- 14. „nyilvánosság”: egy vagy több természetes vagy jogi személy, valamint a nemzeti jogszabályokkal, illetve gyakorlatlaltal összhangban azok szövetségei, szervezetei és csoportjai;
- 15. „érintett nyilvánosság”: az engedély vagy az engedély feltételeinek a kiadására vagy frissítésére vonatkozó határozat meghozatala által érintett vagy valószínűleg érintett, illetve abban érdekelt nyilvánosság; e meghatározás alkalmazásában a környezetvédelmet előmozdító, a nemzeti jog szerinti követelményeknek megfelelő nem kormányzati szervezeteket érdekeltnak kell tekinteni.

3. cikk

Az üzemeltető alapvető kötelezettségeinek általános elvei

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy az illetékes hatóságok biztosítsák a létesítmények üzemeltetésének alábbi módját:

- a) minden megfelelő megelőző intézkedést megtesznek a környezetszennyezés ellen, különösen az elérhető legjobb technikák alkalmazása révén;
- b) jelentős mértékű környezetszennyezést nem okoznak;

- c) a hulladék keletkezését elkerülik a hulladékokról szóló, 2006. április 5-i 2006/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek⁽¹⁾ megfelelően; ahol hulladék keletkezik, azt hasznosítják, vagy, ahol műszakilag vagy gazdaságilag nem lehetséges, úgy ártalmatlanítják, hogy elkerüljék vagy csökkentsék a környezetre gyakorolt bármilyen hatást;
- d) az energiát hatékonyan használják;
- e) megteszik a szükséges intézkedéseket a balesetek megelőzésére és azok következményeinek korlátozására;
- f) végleges leállítás esetén megteszik a szükséges intézkedéseket, hogy elkerüljék bármilyen környezetszennyezés kockázatát, és a működés helyszínét kielégítő állapotba állítsák vissza.

(2) Abból a célból, hogy eleget tegyenek ennek a cikknek, elegendő, ha a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok figyelembe veszik az engedély feltételeinek meghatározásakor az (1) bekezdésben megállapított általános elveket.

4. cikk

Új létesítmények engedélyezése

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy egyetlen új létesítmény se működhessen ennek az irányelvnek az alapján kiadott engedély nélkül, a nagy tüzelőberendezésekből származó egyes szennyező anyagok levegőbe történő kibocsátásának korlátozásáról szóló, 2001. október 23-i 2001/80/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁽²⁾ megállapított kivételek sérelme nélkül.

5. cikk

Követelmények a meglévő létesítmények engedélyezéséhez

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az illetékes hatóságok a 6. és 8. cikk szerint kiadott engedélyek, illetve, ahol ez lehetséges, a feltételek ellenőrzése, és, ha szükséges, frissítése révén gondoskodjanak arról, hogy a meglévő létesítmények a 3., 7., 9., 10. és 13. cikk, a 14. cikk a) és b) pontjának és a 15. cikk (2) bekezdése követelményeinek megfelelően működjenek, legkésőbb 2007. október 30-án, a Közösség egyéb, különös jogszabályainak sérelme nélkül.

(2) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket az 1., 2., 11. és 12. cikk, a 14. cikk c) pontja, a 15. cikk (1) és (3) bekezdése, a 17., 18. cikke és a 19. cikke (2) bekezdése rendelkezéseinek a meglévő létesítményekre való alkalmazása érdekében 1999. október 30-tól kezdődően.

⁽¹⁾ HL L 114., 2006.4.27., 9. o.

⁽²⁾ HL L 309., 2001.11.27., 1. o. A legutóbb a 2006/105/EK tanácsi irányelvvel (HL L 363., 2006.12.20., 368. o.) módosított irányelv.

6. cikk

Engedélykérelmek

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy az illetékes hatósághoz érkező engedélykérelmek tartalmazzák a következők leírását:

- a) a létesítmény és annak tevékenysége;
- b) a létesítmény által felhasznált vagy termelt nyers- és segédanyagok, egyéb anyagok, valamint energia;
- c) a létesítmény kibocsátásainak forrásai;
- d) a létesítmény helyének állapota;
- e) a létesítményből származó, előre látható kibocsátások mennyisége és természete az egyes környezeti elemekbe és a környezetbe való kibocsátások jelentős hatásainak azonosítása;
- f) a létesítményből származó kibocsátás megelőzésére vagy, ahol ez nem lehetséges, csökkentésére javasolt technológiák vagy egyéb technikák;
- g) ahol szükséges, intézkedések a létesítményből származó hulladék keletkezésének megelőzésére és a hulladék hasznosítására;
- h) további tervezett intézkedések az üzemeltető alapvető kötelezettségei általános alapelveinek teljesítésére vonatkozóan a 3. cikk értelmében;
- i) a környezetbe történő kibocsátások ellenőrzésére vonatkozó tervezett intézkedések;
- j) a kérelmező által esetlegesen tanulmányozott főbb alternatívák körvonalai.

Az engedélykérelem ugyanakkor tartalmazza az a)-j) pontban említett részletek nem technikai jellegű összefoglalóját.

(2) Ahol információt szolgáltatott a 85/337/EKG irányelv követelményeivel összhangban, vagy biztonsági jelentést nyújtottak be a veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek veszélyeinek ellenőrzéséről szóló, 1996. december 9-i 96/82/EK

tanácsi irányelvnek ⁽¹⁾ megfelelően, vagy más jogszabályok teljesítése kapcsán vannak egyéb információk, amelyek ennek a cikknek bármelyik követelményét kielégítik, azokat az információkat bele lehet foglalni, vagy csatolni lehet a kérelemhez.

7. cikk

Az engedélyek kiadásának integrált megközelítése

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket, hogy az engedélyezés feltételei teljes mértékben koordinálva legyenek egynél több illetékes hatóság bevonása esetén, annak érdekében, hogy garantált legyen egy hatékony, integrált megközelítés minden illetékes hatóság részéről.

8. cikk

Határozatok

Az illetékes hatóság olyan feltételekkel engedélyezi a létesítményt, amelyek biztosítják, hogy a létesítmény megfeleljen ezen irányelv követelményeinek, vagy amennyiben ez nem biztosított, akkor a hatóság megtagadja az engedélyezést, a közösségi vagy a nemzeti jogszabályokban meghatározott egyéb követelmények sérelme nélkül.

Valamennyi újonnan kiadott vagy módosított engedély részleteket tartalmaz a levegő, a víz és a talaj védelmével kapcsolatos intézkedésekről ezen irányelvnek megfelelően.

9. cikk

Az engedély feltételei

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az engedély tartalmazza valamennyi szükséges intézkedést a 3. és 10. cikkben említett engedélyezési követelmények teljesítéséhez, hogy a környezet egészének magas szintű védelme valósuljon meg a levegő, a víz és a talaj védelme által.

(2) Új létesítmény vagy jelentős változtatás esetén, ahol a 85/337/EKG irányelv 4. cikke alkalmazandó, az irányelv 5., 6. és 7. cikke értelmében kapott minden vonatkozó információt vagy következtetést figyelembe vesznek az engedély megadására irányuló eljárás céljából.

(3) Az engedély tartalmazza a kibocsátási határértékeket azokra a szennyező anyagokra, különösen a III. mellékletben felsoroltakra nézve, amelyeket valószínűleg jelentős mértékben bocsát ki az illető létesítmény, tekintettel természetükre és a szennyezés egyik közegből a másikba való átjuttatására való képességükre (víz, levegő és talaj). Amennyiben szükséges, az engedély megfelelő követelményeket tartalmaz a talaj és a felszín alatti víz védelmének biztosítására, és intézkedéseket a létesítmény által termelt hulladék kezelésére. Ahol szükséges, a határértékek kiegészíthetők vagy helyettesíthetők egyenértékű paraméterekkel vagy műszaki intézkedésekkel.

⁽¹⁾ HL L 10., 1997.1.14., 13. o. A legutóbb az 1882/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 284., 2003.10.31., 1. o.) módosított irányelv.

Az I. melléklet 6.6. pontja alatt található létesítményekre az e bekezdéssel összhangban meghatározott kibocsátási határértékeknek figyelembe veszik az ezeknek a létesítménykategóriáknak megfelelő gyakorlati megfontolásokat.

Ha egy adott létesítményből származó üvegházhatású gáz kibocsátása a létesítmény által végzett tevékenységgel kapcsolatban szerepel az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ I. mellékletében, az engedély nem tartalmaz kibocsátási határértéket az adott gáz közvetlen kibocsátásaira, kivéve, ha ez a jelentős helyi szennyezés elkerüléséhez szükséges.

A 2003/87/EK irányelv I. mellékletében felsorolt tevékenységek esetén a tagállamok dönthetnek úgy is, hogy a tüzelőberendezésekre vagy a telephelyen található egyéb szén-dioxidot kibocsátó egységekre nem határoznak meg energiahatékonysággal kapcsolatos követelményeket.

Amennyiben szükséges, az illetékes hatóság megfelelően módosítja az engedélyt.

A harmadik, negyedik és ötödik albekezdést a 2003/87/EK irányelv 27. cikkével összhangban nem kell alkalmazni az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek Közösségen belüli kereskedelmi rendszeréből átmenetileg kizárt létesítményekre.

(4) A 10. cikk sérelme nélkül, a (3) bekezdésben említett kibocsátási határértékek és az azokkal egyenértékű paraméterek és műszak intézkedések az elérhető legjobb technikákon alapulnak anélkül, hogy előírnák bármilyen meghatározott technika vagy technológia használatát, de figyelembe véve az érintett létesítmény műszaki jellemzőit, földrajzi elhelyezkedését és a helyi környezeti feltételeket. Az engedély feltételei minden körülmény esetén tartalmaznak intézkedéseket a nagy távolságra jutó vagy határokon áttérjedő szennyezés minimalizálásával kapcsolatban, és a környezet egészének magas szintű védelmét biztosítják.

(5) Az engedély tartalmazza a kibocsátást ellenőrző, megfelelő követelményeket, meghatározva a mérés módszerét, gyakoriságát és az értékelési eljárást, valamint azt a kötelezettséget, hogy az illetékes hatóság számára nyújtsák be azon adatokat, amelyek szükségesek az engedélyben foglaltak betartásának ellenőrzéséhez.

Az I. melléklet 6.6. pontja alatt lévő létesítményekre az e bekezdésben említett intézkedések esetében figyelembe vehetik a költség-haszon elemzést.

⁽¹⁾ HL L 275., 2003.10.25., 32. o. A 2004/101/EK irányelvvel (HL L 338., 2004.11.13., 18. o.) módosított irányelv.

(6) Az engedély tartalmazza a rendestől eltérő működtetési feltételekre vonatkozó intézkedéseket. Ezért ahol felforrósul annak kockázata, hogy ez hatással lehet a környezetre, megfelelő előírásokat kell hozni az üzembe helyezésre, a szivárgási hibákra, az üzemzavarra, az időszakos leállításokra, valamint a működés végleges beszüntetésére.

Az engedély tartalmazhat a (4) bekezdés követelményeitől való átmeneti eltérést, ha az illetékes hatóság által elfogadott helyreállítási terv biztosítja, hogy ezek a követelmények hat hónapon belül teljesülnek, és ha a projekt a szennyezés csökkentéséhez vezet.

(7) Az engedély tartalmazhat olyan egyéb meghatározott feltételeket ezen irányelv céljából, amelyet a tagállam vagy az illetékes hatóság arra alkalmasnak talál.

(8) Az engedélyeztetési eljárás ennek az irányelvnek megfelelő kötelezettség szerinti végrehajtásának sérelme nélkül a tagállamok előírhatnak általánosan kötelező előírásokban bizonyos követelményeket a létesítmények egyes kategóriáira, az egyedi engedélyeztetési feltételekbe foglalásuk helyett, feltéve, ha az integrált megközelítés és a környezet egészének magas fokú védelme biztosított.

10. cikk

Az elérhető legjobb technikák és a környezetminőségi szabványok

Ahol a környezetminőségi szabvány szigorúbb feltételeket igényel, mint amilyeneket az elérhető legjobb technikával el lehet érni, további intézkedéseket kell megkövetelni különösen az engedélyben az egyéb, környezetminőségi szabványoknak való megfelelés céljából hozható intézkedések sérelme nélkül.

11. cikk

Az elérhető legjobb technikák fejlődése

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az illetékes hatóság kísérelje figyelemmel az elérhető legjobb technikák fejlődését, vagy a hatóságot tájékoztassák arról.

12. cikk

Az üzemeltető változtatásai a létesítményekben

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az üzemeltető tájékoztassa az illetékes hatóságokat bármilyen, a létesítmény üzemeltetésében tervezett változtatásról. Ahol szükséges, az illetékes hatóságok megújítják az engedélyt vagy a feltételeket.

(2) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy olyan engedély nélkül, amelyet ennek az irányelvnek megfelelően adtak ki, nem hajtanak végre jelentős, az üzemeltető által tervezett változtatásokat. Az engedélykérelemnek és az illetékes hatóság határozatának ki kell terjednie a létesítmény olyan részeire és a 6. cikkben felsorolt szempontokra, amelyeket a változtatás érinthet. A 3., a 6–10. cikk, valamint a 15. cikk (1), (2) és (3) bekezdésének vonatkozó rendelkezéseit értelemszerűen alkalmazzák.

13. cikk

Az engedély feltételeinek újraértékelése és frissítése az illetékes hatóság által

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az illetékes hatóságok időszakonként újraértékeljék és szükség esetén frissítsék az engedély feltételeit.

(2) Az újraértékelést elvégzik minden olyan esetben, amikor:

- a) a létesítmény által okozott szennyezés olyan jelentős, hogy az engedélyben megállapított kibocsátási határértékeket felül kell vizsgálni, és új határértékeket kell megállapítani;
- b) jelentős változások az elérhető legjobb technikákban lehetővé teszik a kibocsátások jelentős mértékű csökkentését aránytalanul magas költségek nélkül;
- c) az eljárás vagy a tevékenység üzembiztonsága egyéb technikát igényel;
- d) a Közösség vagy a nemzeti jogszabályok új rendelkezései azt megkövetelik.

14. cikk

Az engedély feltételeinek teljesítése

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy:

- a) az üzemeltető a létesítmény működtetése során teljesítse az engedélyezési feltételeket;
- b) az üzemeltető rendszeresen tájékoztassa az illetékes hatóságot a kibocsátások ellenőrzésének eredményeiről, valamint késedelem nélkül minden váratlan eseményről vagy balesetről, melyeknek jelentős hatása van a környezetre;

- c) a létesítmények üzemeltetői minden szükséges segítséget adjanak meg az illetékes hatóság képviselőinek, hogy azok bármilyen ellenőrzést el tudjanak végezni a létesítményben, vagy mintát vegyenek, és valamennyi információt összegyűjthessenek ahhoz, hogy az ezen irányelv céljai megvalósításához szükséges feladataikat el tudják látni.

15. cikk

Az információhoz való hozzáférés és a nyilvánosság részvétele az engedélyezési eljárásban

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az érintett nyilvánosság kellő időben hatékony lehetőséget kapjon a következő eljárásokban történő részvételre:

- a) az új létesítmények iránti engedély kiadása;
- b) jelentős változtatás iránti engedély kiadása;
- c) egy létesítmény engedélyének vagy engedélyezési feltételeinek a frissítése a 13. cikk (2) bekezdésének a) pontjával összhangban.

Az ilyen részvételre vonatkozóan az V. mellékletben meghatározott eljárást kell alkalmazni.

(2) A kibocsátások ellenőrzésének eredményeit, ahogy azt a 9. cikkben említett engedélyezési feltételek megkövetelik, és amelyek az illetékes hatóság birtokában vannak, hozzáférhetővé kell tenni a nyilvánosság számára.

(3) Az (1) és (2) bekezdés a környezeti információkhoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2003. január 28-i 2003/4/EK európai parlamenti és tanácsi⁽¹⁾ irányelv 4. cikkének (1), (2) és (4) bekezdésében meghatározott korlátozásokra is figyelemmel alkalmazandó.

(4) A határozat meghozatalát követően a hatáskörrel rendelkező hatóság a megfelelő eljárásokkal összhangban tájékoztatja a nyilvánosságot, és a rendelkezésére bocsátja a következő információkat:

- a) a határozat tartalma, beleértve az engedély, valamint bármely feltétel és későbbi frissítések másolatát; és
- b) az érintett nyilvánosság által kifejezésre juttatott aggodalmak és vélemények vizsgálatát követően a határozat alapjául szolgáló indokok és megfontolások, beleértve a nyilvánosság részvételének folyamatára vonatkozó információkat.

⁽¹⁾ HL L 41., 2003.2.14., 26. o.

16. cikk

Az igazságszolgáltatáshoz való jog

(1) A tagállamok biztosítják, hogy vonatkozó nemzeti jogrendszerükkel összhangban az érintett nyilvánosság azon tagjainak, akik a bíróság vagy a törvény értelmében létrehozott, más független és pártatlan testület előtt felülvizsgálati eljáráshoz van joguk a határozatok, jogi aktusok és mulasztások anyagi vagy eljárási jogszerűségének kifogásolása céljából ezen irányelvnek a nyilvánosság részvételére vonatkozó rendelkezéseire is figyelemmel, amennyiben:

- a) kellő mértékben érdekeltek; vagy
- b) jogsérelemre hivatkoznak, amennyiben a tagállam közigazgatási eljárásjoga ezt előfeltételként írja elő.

(2) A tagállamok meghatározzák, hogy az eljárás melyik szakaszában kezdeményezhető a határozatok, jogi aktusok és mulasztások kifogásolása.

(3) Hogy mi minősül kellő mértékű érdekeltségnek és jogsérelemnek, azt a tagállamok határozzák meg összhangban azzal a célkitűzéssel, amely szerint biztosítják az érintett nyilvánoságnak az igazságszolgáltatáshoz való széles körű jogát. Ebből a célból a környezetvédelmet előmozdító és a nemzeti jog követelményeinek megfelelő nem kormányzati szervezetek érdekeltiségét az (1) bekezdés a) pontjának az alkalmazásában kellő mértékűnek kell tekinteni.

E szervezetek jogait az (1) bekezdés b) pontjának az alkalmazásában olyan jogoknak kell tekinteni, amelyek sérülhetnek.

(4) E cikk rendelkezései nem zárják ki a közigazgatási hatóság előtt folytatott előzetes felülvizsgálati eljárás lehetőségét, és nem érintik a bírósági felülvizsgálati eljárások kezdeményezését megelőzően a közigazgatási felülvizsgálati eljárások kimerítésének a követelményét, amennyiben a nemzeti jog alapján ilyen követelmény fennáll.

Az eljárásnak igazságosnak, méltányosnak és gyorsnak kell lennie, és nem lehet mértéktelenül drága.

(5) E cikk rendelkezései hatékonyságának a növelése céljából a tagállamok biztosítják, hogy a közigazgatási és bírósági felülvizsgálati eljárásokról gyakorlati információk álljanak a nyilvánosság rendelkezésére.

17. cikk

Információcsere

(1) Az információcsere tekintetében a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy háromévente, első alkalommal 2001. április 30-át megelőzően, a Bizottság számára rendelkezésre álló, reprezentatív adatokat küldjenek a kibocsátási határértékekről, amelyeket az I. mellékletben talál-

ható ipari tevékenységi köröknek megfelelően határoztak meg, és, amennyiben lehetséges, az elérhető legjobb technikákról, amelyekből a határértékeket levezették, különösen a 9. cikknek megfelelően. A következő alkalmakkor az adatok kiegészülnek az e cikk (3) bekezdésében meghatározott eljárás szerint.

(2) A Bizottság információcserét szervez a tagállamok és az érintett iparágak között az elérhető legjobb technikákról, a hozzájuk kapcsolódó ellenőrzési intézkedésekről és ezek fejlődéséről.

Háromévente a Bizottság közlésezi az információcserek eredményét.

(3) A tagállamok hároméves időközönként, és először az 1999. október 30. és a 2002. október 30. közötti időszakra vonatkozóan, tájékoztatást küldenek a Bizottságnak ennek az irányelvnek a végrehajtásáról jelentés formájában. A jelentés a környezetre vonatkozó egyes irányelvek végrehajtásáról szóló jelentések egységesítéséről és ésszerűsítéséről szóló, 1991. december 23-i 91/692/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 6. cikkének (2) bekezdésében meghatározott eljárással összhangban, a Bizottság által kidolgozott kérdőív vagy vázlat alapján készül el. A kérdőívet vagy vázlatot a jelentés által felölelt időszak kezdete előtt hat hónappal küldik meg a tagállamoknak. A tagállamok a jelentést az általa felölelt hároméves időszak végétől számított kilenc hónapon belül nyújtják be a Bizottsághoz.

A Bizottság a tagállamok jelentésének benyújtását követő kilenc hónapon belül közösségi jelentést tesz közzé az irányelv végrehajtásáról.

A Bizottság a közösségi jelentéseket, szükség esetén javaslatokkal ellátva, benyújtja az Európai Parlament és a Tanács részére.

(4) A tagállamok létrehozzák vagy kijelölik azt a hatóságot vagy azokat a hatóságokat, amely(ek) felelős(ek) az (1), (2) és (3) bekezdésben foglalt információcseréért, és erről megfelelően tájékoztatják a Bizottságot.

18. cikk

Határokon áterjedő hatások

(1) Amennyiben egy tagállam megállapítja, hogy egy létesítmény üzemeltetése valószínűleg jelentős negatív hatással lesz egy másik tagállam környezetére, vagy ha egy tagállam, amelyre az valószínűleg jelentős hatással lesz, azt kérelmezi, a tagállam, amelynek a területén a 4. cikk vagy a 12. cikk (2) bekezdése értelmében kérelmet nyújtottak be, a kért vagy az V. melléklet értelmében rendelkezésre bocsátott információkat továbbítja a másik tagállam számára akkor, amikor azt saját állampolgárai számára hozzáférhetővé teszi. Ezen információk képezik a két tagállam közötti kétoldalú kapcsolatok keretében szükséges, kölcsönös és egyenlőségen alapuló konzultációk alapját.

⁽¹⁾ HL L 377., 1991.12.31., 48. o. Az 1882/2003/EK rendelettel módosított irányelv.

(2) A tagállamok kétoldalú kapcsolataik keretén belül gondoskodnak arról, hogy az (1) bekezdésben említett esetekben az engedélykérelmeket megfelelő ideig annak a tagállamnak a nyilvánossága számára is hozzáférhetővé tegyék, amelynek környezetére a létesítmény valószínűleg hatással lehet, így észrevételeket tehetnek még azelőtt, mielőtt az illetékes hatóság döntést hoz.

(3) A hatáskörrel rendelkező hatóság az (1) és (2) bekezdés értelmében folytatott konzultációk eredményeit figyelembe veszi, amikor a kérelemről határoz.

(4) A hatáskörrel rendelkező hatóság minden olyan tagállamot tájékoztat a kérelemről hozott határozatról, amellyel az (1) bekezdés értelmében konzultált, és továbbítja számára a 15. cikk (4) bekezdésében említett információkat. A szóban forgó tagállam minden szükséges intézkedést megtesz annak biztosítása érdekében, hogy ezen információkat a megfelelő módon, a saját területén lévő érintett nyilvánosság rendelkezésére bocsássák.

19. cikk

Közösségi kibocsátási határértékek

(1) Ha a Közösség fellépésének szükségességét megállapították, különösen a 17. cikk szerinti információcsere alapján, az Európai Parlament és a Tanács a Bizottság javaslata alapján, a Szerződésben meghatározott eljárásnak megfelelően, kibocsátási határértékeket határoz meg a következőkre:

a) az I. mellékletben felsorolt létesítmények kategóriáira, kivéve az I. melléklet 5.1. és 5.4. pontjai szerinti hulladéklerakókat;

és

b) a III. mellékletben említett szennyező anyagokra.

(2) Az ezen irányelvnek megfelelő közösségi kibocsátási határértékek hiányában, a II. mellékletben felsorolt irányelvekben vagy más közösségi joganyagban szereplő, megfelelő kibocsátási határértékek alkalmazandók, mint ennek az irányelvnek megfelelő, minimum kibocsátási határértékek az I. mellékletben felsorolt létesítményekre vonatkozóan.

(3) Ezen irányelv rendelkezéseinek sérelme nélkül, az I. melléklet 5.1. és 5.4. pontjába tartozó hulladéklerakókra alkal-

mazandó műszaki követelményeket a hulladéklerakókról szóló, 1999. április 26-i 1999/31/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ határozza meg.

20. cikk

Átmeneti rendelkezések

(1) A 84/360/EGK irányelv rendelkezéseit, a 2006/11/EK irányelv 4., 5. cikke és 6. cikkének (2) bekezdése, valamint a II. mellékletben felsorolt irányelvekben található engedélyezési rendszerekkel kapcsolatos rendelkezéseket meglévő létesítményekre, az I. mellékletben felsorolt tevékenységekre tekintettel alkalmazzák a 2001/80/EK irányelvben előírt kivételek sérelme nélkül, addig, amíg ennek az irányelvnek az 5. cikke értelmében szükséges intézkedéseket az illetékes hatóságok megteszik.

(2) A II. mellékletben felsorolt irányelvekben említett engedélyezési rendszerekre vonatkozó rendelkezéseket az I. mellékletben felsorolt tevékenységek tekintetében nem alkalmazzák azokra a létesítményekre, amelyek a 2. cikk 4. pontja értelmében nem létezőnek minősülnek.

(3) A 84/360/EGK irányelv hatályát veszti 2007. október 30-án.

A Bizottság javaslata alapján a Tanács vagy az Európai Parlament és a Tanács 2007. október 30-a előtt, adott esetben, módosítja a II. mellékletben felsorolt irányelvek rendelkezéseit, annak érdekében, hogy ennek az irányelvnek a követelményeihez igazítsa azokat.

21. cikk

Közlés

A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

22. cikk

Hatályon kívül helyezés

A VI. melléklet A. részében felsorolt irányelvekkel módosított 96/61/EK irányelv hatályát veszti, a VI. melléklet B. részében meghatározott irányelveknek a nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségek sérelme nélkül.

⁽¹⁾ HL L 182., 1999.7.16., 1. o. Az 1882/2003/EK rendelettel módosított irányelv.

A hatályon kívül helyezett irányelvre történő utalásokat úgy kell tekinteni, mintha erre az irányelvre vonatkoznának, és a VII. mellékletben foglalt megfelelési táblázattal összhangban kell alkalmazni.

23. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

24. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2008. január 15-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

H.-G. PÖTTERING

a Tanács részéről

az elnök

J. LENARČIČ

I. MELLÉKLET

AZ 1. CIKKBEN EMLÍTETT IPARI TEVÉKENYSÉGEK KATEGÓRIÁI

1. Ez az irányelv nem vonatkozik azokra a létesítményekre vagy létesítményrészekre, amelyeket kutatásra, fejlesztésre, valamint új termékek és folyamatok tesztelésére használnak.
 2. Az alábbiakban megadott küszöbértékek általában a termelési kapacításra vagy teljesítményre vonatkoznak. Ahol egy üzemeltető több ugyanabba a körbe tartozó tevékenységet folytat ugyanabban a létesítményben vagy ugyanazon a telephelyen, a tevékenységek kapacitása összeadódik.
1. **Energiaipar**
 - 1.1. Égetőművek 50 MW-ot meghaladó hőteljesítménnyel
 - 1.2. Ásványolaj- és gázfinomítók
 - 1.3. Koksizálókemencék
 - 1.4. Széngázosító és -cseppfolyósító üzemek
 2. **Fémek előállítása és feldolgozása**
 - 2.1. Fémérc (beleértve a szulfidércet is) -pörkölő vagy -szinterelő létesítmények
 - 2.2. Nyersvas vagy -acél előállítására (elsődleges vagy másodlagos olvasztás) szolgáló létesítmények, ezen belül folyamatos öntödék 2,5 tonna/óra kapacitás felett
 - 2.3. Vassétfeldolgozó létesítmények
 - a) meleghengerek 20 tonna nyersacél/óra kapacitás felett
 - b) kalapácsoló kovácsműhelyek, ahol a kalapácsolónkénti ütemi energia meghaladja az 50 kJ/kalapács értéket és ahol a hőteljesítmény meghaladja a 20 MW-ot
 - c) védőolvadékfólia-felvitel 2 tonna nyersacél/óra feldolgozókapacitás felett
 - 2.4. Vassétföntödék 20 t/nap termelőkapacitás felett
 - 2.5. Létesítmények
 - a) nemvas nyersfémek ércből, koncentrátumból vagy másodlagos nyersanyagokból kohászati, vegyi vagy elektrolitikus eljárással történő előállítására
 - b) nemvasfémek, ezen belül visszanyert termékek (finomítás, öntés céljából történő) olvasztására (ötvöztetésére is) ólom és kadmium esetében 4 tonna/nap, egyéb fémek esetén 20 tonna/nap olvasztási kapacitás felett
 - 2.6. Fémek és műanyagok elektrolitikus vagy kémiai eljárással történő felületkezelésének létesítményei, amelyekben a kezelőkádák térfogata meghaladja a 30 m³-t
 3. **Ásványipar**
 - 3.1. Cementklinker előállítás forgókemencékben 500 tonna/nap gyártókapacitás felett, vagy mész előállítás forgókemencében 50 tonna/nap gyártókapacitás felett vagy egyéb kemencében 50 tonna/nap gyártókapacitás felett
 - 3.2. Azbeszt vagy azbeszttartalmú termékek előállítására szolgáló létesítmények

- 3.3. Üveg, ideértve az üvegszálat is, előállítására szolgáló létesítmények 20 tonna/nap olvadási kapacitás felett
- 3.4. Ásványi anyagok olvasztására, ideértve az ásványi szálat is, előállítására szolgáló létesítmények 20 tonna/nap olvadási kapacitás felett
- 3.5. Kerámiatermékek, különösen tetőcserép, téglá, tűzálló téglá, csempe, kőedények, porcelán égetésére előállítására szolgáló létesítmények 75 tonna/nap gyártási kapacitás felett, és/vagy ahol a kemence kapacitása meghaladja a 4 m³-t és a kemencenkénti beágyazási sűrűség meghaladja a 300 kg/m³-t

4. Vegyipar

Az ebben a részben felsorolt tevékenységi körök vonatkozásában gyártás alatt a 4.1–4.6. pontban felsorolt anyagok vagy anyagcsoportok ipari méretű, vegyi eljárással történő előállítását értjük.

4.1. Alapvető szerves vegyi anyagokat gyártó vegyipari létesítmények, mint például:

- a) egyszerű szénhidrogének (nyílt vagy zárt szénláncú, telített vagy telítetlen, alifás vagy aromás)
- b) oxigéntartalmú szénhidrogének, mint például alkoholok, aldehidek, ketonok, karbonsavak, észterek, acetátok, éterek, peroxidok, epoxigyanták
- c) kéntartalmú szénhidrogének
- d) nitrogéntartalmú szénhidrogének, mint például aminok, amidok, nitrogéntartalmú vegyületek, nitro- vagy nitrát-vegyületek, nitrilek, cianátok, izocianátok
- e) foszfortartalmú szénhidrogének
- f) halogéntartalmú szénhidrogének
- g) szerves fémvegyületek
- h) alapvető műanyagok (polimerek, szintetikus szálak, cellulózalapú szálak)
- i) szintetikus gumik
- j) festékek és pigmentek
- k) felületaktív anyagok

4.2. Alapvető szervetlen vegyi anyagokat gyártó vegyipari létesítmények, mint például:

- a) gázok, mint például ammónia, klór vagy hidrogén-klorid, fluor vagy hidrogén-fluorid, szén oxidjai, kénvegyületek, nitrogén-oxidok, hidrogén, kén-dioxid, foszgén
- b) savak, mint például krómsav, fluorsav, foszforsav, salétromsav, sósav, kénsav, óleum, kénessavak
- c) lúgok, mint például ammónium-hidroxid, kálium-hidroxid, nátrium-hidroxid
- d) sók, mint például ammónium-klorid, kálium-klorát, kálium-karbonát, nátrium-karbonát, perborát, ezüst-nitrát
- e) nemfémek, fém-oxidok vagy más szervetlen vegyületek, mint például kalcium-karbid, szilícium, szilícium-karbid

- 4.3. Foszfor-, nitrogén- vagy káliumtartalmú (egyszerű vagy összetett) műtrágyát előállító vegyipari létesítmények
- 4.4. Alapvető növény-egészségvédelmi szereket és biocidokat előállító vegyipari létesítmények
- 4.5. Alapvető gyógyszeripari termékeket kémiai vagy biológiai eljárással előállító létesítmények
- 4.6. Robbanószerket előállító vegyipari létesítmények

5. Hulladékgazdálkodás

A 2006/12/EK irányelv 11. cikkének és a veszélyes hulladékokról szóló, 1991. december 12-i 91/689/EGK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 3. cikkének sérelme nélkül:

- 5.1. Veszélyes hulladékok ártalmatlanítására vagy hasznosítására szolgáló létesítmények, ahogy ezeket a 91/689/EGK irányelv 1. cikkének (4) bekezdésében található, a veszélyes hulladékokról szóló jegyzék, a 2006/12/EK irányelv II. A. és II. B. melléklete (R1, R5, R6, R8 és R9 hasznosítási eljárás), valamint a hulladékolajok ártalmatlanításáról szóló, 1975. június 16-i 75/439/EGK tanácsi irányelv ⁽²⁾ meghatározza, 10 tonna/nap kapacitás felett
- 5.2. Települési hulladékot égető művek (háztartási, és hasonló kereskedelmi, ipari és intézményi hulladékok) 3 tonna/óra kapacitás felett
- 5.3. Nem veszélyes hulladékot ártalmatlanító létesítmények, ahogy ezeket a 2006/12/EK irányelv II. A. melléklete a D8 és D9 címek alatt meghatározza, 50 tonna/nap kapacitás felett
- 5.4. Napi 10 tonnánál többet fogadó, vagy 25 ezer tonnánál nagyobb össz-befogadóképességű hulladéklerakók, kivéve az inert hulladékokat fogadó lerakókat

6. Egyéb iparágak

- 6.1. Ipari üzemek a következők gyártására:

- a) cellulóz fából vagy egyéb rostanyagból

- b) papír és karton 20 tonna/nap gyártási kapacitás felett

- 6.2. Szálak vagy textíliák előkészítésére (mint például mosás, fehérítés, mercerezés) vagy festésére szolgáló üzemek 10 tonna/nap feldolgozási kapacitás felett

- 6.3. Nyersbőr és írha cserzésére szolgáló üzemek, ahol a feldolgozási kapacitás meghaladja a napi 12 tonna készterméket

- 6.4. a) Vágóhidak 50 tonna vágott súly/nap kapacitás felett

- b) Kezelési és feldolgozóüzemek élelmiszer-ipari termékek előállításához a következő anyagokból kiindulva:

- állati eredetű nyersanyagok (a tej kivételével) 75 tonna késztermék/nap gyártási kapacitás felett

- növényi eredetű nyersanyagok 300 tonna késztermék/nap gyártási kapacitás felett (negyedéves átlag alapján)

- c) Tej kezelése és feldolgozása napi 200 tonna beérkezett tejmenyiség felett (éves átlag)

⁽¹⁾ HL L 377., 1991.12.31., 20. o. A legutóbb a 166/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 33., 2006.2.4., 1. o.) módosított irányelv.

⁽²⁾ HL L 194., 1975.7.25., 23. o. A legutóbb a 2000/76/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 332., 2000.12.28., 91. o.) módosított irányelv.

- 6.5. Állati tetemeket és hulladékokat ártalmatlanító vagy újrafeldolgozó létesítmények 10 tonna/nap feldolgozási kapacitás felett
- 6.6. Baromfi vagy sertés intenzív tenyésztésére szolgáló létesítmények több mint:
- a) 40 000 férőhellyel baromfi számára
 - b) 2 000 férőhellyel (30 kg feletti) húzósertés számára vagy
 - c) 750 férőhellyel tenyészkoca számára
- 6.7. Anyagok, tárgyak vagy termékek felületének kezelésére szerves oldószereket használó létesítmények, különösen olyanok, ahol felületmegmunkálást, nyomdai mintázást, bevonatkészítést, zsírtalanítást, vízállóvá tételt, fényezést, festést, tisztítást vagy impregnálást végeznek, és ahol az oldószer-felhasználás 150 kg/óra feletti, vagy éves szinten a 200 tonnát meghaladja
- 6.8. Szenet (jól kiégetett szén) vagy elektrografitot égetéssel vagy grafitizálással előállító létesítmények
-

II. MELLÉKLET

A 19. CIKK (2) ÉS (3) BEKEZDÉSÉBEN ÉS A 20. CIKKBEN EMLÍTETT IRÁNYELVEK JEGYZÉKE

1. Az 1987. március 19-i 87/217/EGK tanácsi irányelv az asbeszt által okozott környezetszennyezés megelőzéséről és csökkentéséről
2. Az 1982. március 22-i 82/176/EGK tanácsi irányelv a klóralkálielektrolízis-ipárból származó higanykibocsátásokra vonatkozó határértékekről és minőségi célkitűzésekről
3. Az 1983. szeptember 26-i 83/513/EGK tanácsi irányelv a kadmiumkibocsátásokra vonatkozó határértékekről és minőségi célkitűzésekről
4. Az 1984. március 8-i 84/156/EGK tanácsi irányelv a klóralkálielektrolízis-iparágon kívüli ágazatokból származó higanykibocsátásokra vonatkozó határértékekről és minőségi célkitűzésekről
5. Az 1984. október 9-i 84/491/EGK tanácsi irányelv a hexaklór-ciklohexán-kibocsátásokra vonatkozó határértékekről és minőségi célkitűzésekről
6. Az 1986. június 12-i 86/280/EGK tanácsi irányelv a 76/464/EGK irányelv mellékletének I. listájában szereplő egyes veszélyes anyagok kibocsátására vonatkozó határértékekről és minőségi célkitűzésekről
7. A 2000. december 4-i 2000/76/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv a hulladékok égetéséről
8. Az 1992. december 15-i 92/112/EGK tanácsi irányelv a titán-dioxid-ipar hulladékai által okozott szennyezés csökkentésére és lehetséges megszüntetésére kidolgozott programok közelítését szolgáló eljárásokról
9. A 2001. október 23-i 2001/80/EGK európai parlamenti és tanácsi irányelv a nagy tüzelőberendezésekből származó egyes szennyező anyagok levegőbe történő kibocsátásának korlátozásáról
10. A 2006. február 15-i 2006/11/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv a Közösség vízi környezetébe bocsátott egyes veszélyes anyagok által okozott szennyezésről
11. A 2006. április 5-i 2006/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv a hulladékokról
12. Az 1975. június 16-i 75/439/EGK tanácsi irányelv a hulladékolajok ártalmatlanításáról
13. Az 1991. december 12-i 91/689/EGK tanácsi irányelv a veszélyes hulladékokról
14. Az 1999. április 26-i 1999/31/EK tanácsi irányelv a hulladéklerakókról

III. MELLÉKLET

A FŐBB SZENNYEZŐ ANYAGOK NEM KIMERÍTŐ JEGYZÉKE, AMELYET FIGYELEMBE KELL VENNI, AMENNYIBEN A KIBOCSÁTÁSI HATÁRÉRTÉKEK MEGÁLLAPÍTÁSAKOR JELENTŐSÉGGEL BÍRNAK**Levegő**

1. Kén-dioxidok és egyéb kénvegyületek
2. Nitrogén-oxidok és egyéb nitrogénvegyületek
3. Szén-monoxid
4. Illékony szerves vegyületek
5. Fémek és fémvegyületek
6. Por
7. Azbeszt (lebegő részecskék, szálak)
8. Klór és klórvegyületek
9. Fluor és fluorvegyületek
10. Arzén és arzénvegyületek
11. Cianidok
12. Anyagok és készítmények, amelyekről bebizonyosodott, hogy a levegő közvetítésével mutagén vagy karcinogéntulajdonságaik vannak, vagy hatással lehetnek a reprodukcióra
13. Poliklórozott dibenzo-dioxinok és poliklórozott dibenzo-furánok

Víz

1. Szerves halogénvegyületek és anyagok, amelyek a vízi környezetben ilyen vegyületeket alkothatnak
 2. Szerves foszforvegyületek
 3. Szerves ónvegyületek
 4. Anyagok és készítmények, amelyekről bebizonyosodott, hogy a vízi környezet közvetítésével mutagén- vagy karcinogéntulajdonságaik vannak, vagy hatással lehetnek a reprodukcióra
 5. Le nem bomló szénhidrogének és le nem bomló, biológiailag felhalmozódó szerves mérgező anyagok
 6. Cianidok
 7. Fémek és fémvegyületek
 8. Arzén és arzénvegyületek
 9. Biocidok és növény-egészségügyi anyagok
 10. Lebegő anyagok
 11. Eutrofizációt okozó anyagok (különösen nitrátok és foszfátok)
 12. Az oxigénegyensúlyra kedvezőtlenül ható anyagok (amelyeket a BOI, KOI stb. segítségével mérni lehet).
-

IV. MELLÉKLET

A 2. cikk (12) bekezdésében meghatározott elérhető legjobb technika meghatározásánál figyelembe veendő szempontok, általánosságban egy intézkedés várható költségei és haszna, valamint az elővigyázatosság és a megelőzés elve, míg egyedi esetekben:

1. hulladékszegény technológiák alkalmazása;
 2. kevésbé veszélyes anyagok használata;
 3. a folyamatban használt és termelt anyagok, valamint adott esetben a hulladék hasznosítása és újrafeldolgozása;
 4. összehasonlítható folyamatok, berendezések és üzemeltetési módszerek, amelyeket ipari méretekben sikeresen kipróbáltak;
 5. műszaki fejlődés és változások a tudományos ismeretekben és felfogásban;
 6. a vonatkozó kibocsátások természete, hatásai és mennyisége;
 7. az új vagy meglévő létesítmények üzembehelyezési időpontjai;
 8. az elérhető legjobb technika bevezetéséhez szükséges idő;
 9. a folyamatban használt nyersanyagok felhasználása és azok jellemzője (beleértve a vizet is), valamint az energiahatékonyság;
 10. a kibocsátások környezetre gyakorolt összes hatása és kockázata megelőzésének és minimumra csökkentésének szükségessége;
 11. a balesetek megelőzésének szükségessége és azok környezetre gyakorolt következményeinek csökkentése;
 12. a Bizottság által a 17. cikk (2) bekezdés második albekezdésének megfelelően vagy nemzetközi szervezetek által kiadott információk.
-

V. MELLÉKLET

A NYILVÁNOSSÁG RÉSZVÉTELE A DÖNTÉSHOZATALBAN

1. A nyilvánosságot (közzététel vagy más alkalmas eszköz, például, ha rendelkezésre áll, elektronikus média útján) a döntéshozatali eljárás kezdetén, vagy legkésőbb amint az információ ésszerű módon rendelkezésre bocsátható, tájékoztatják a következőket illetően:
 - a) az engedélyezési kérelem vagy, adott esetben, az engedély vagy az engedély feltételeinek a frissítésére vonatkozó javaslat a 15. cikk (1) bekezdésével összhangban, beleértve a 6. cikk (1) bekezdésében felsorolt pontok leírását;
 - b) adott esetben az a tény, hogy egy határozatot nemzeti vagy országhatáron áterjedő környezeti hatásvizsgálathoz, illetve a 18. cikkel összhangban a tagállamok közötti konzultációkhoz kell kötni;
 - c) a döntéshozatalért, a releváns információk szolgáltatásáért, az észrevételek és kérdések fogadásáért felelős hatáskörrel rendelkező hatóságok adatai, valamint az észrevételek vagy kérdések továbbítására vonatkozó határidők részletei;
 - d) a lehetséges határozatok vagy, amennyiben készült ilyen, a határozattervezet jellege;
 - e) adott esetben az engedély vagy az engedélyezési feltételek frissítésére tett javaslatra vonatkozó részletek;
 - f) a releváns információk rendelkezésre bocsátása idejének és helyének, vagy módjának a megjelölése;
 - g) az 5. pont értelmében a nyilvánosság részvételére és a konzultációra vonatkozó intézkedések részletei.
2. A tagállamok biztosítják, hogy megfelelő időkereteken belül az érintett nyilvánosság számára rendelkezésre bocsátják a következőket:
 - a) a nemzeti jogszabályokkal összhangban a főbb jelentések és javaslatok, amelyek az érintett nyilvánosságnak az 1. ponttal összhangban történő tájékoztatásakor a hatáskörrel rendelkező hatóságnál vagy hatóságoknál fellelhetők;
 - b) a 2003/4/EK irányelv rendelkezéseivel összhangban az 1. pontban említett információktól eltérő olyan információ, amely a 8. cikkel összhangban a határozat szempontjából lényeges, és amely csak akkor válik hozzáférhetővé, miután az érintett nyilvánosságot az 1. ponttal összhangban tájékoztatták.
3. Az érintett nyilvánosságnak jogában áll észrevételeit és véleményét a határozat meghozatala előtt a hatáskörrel rendelkező hatóság felé eljuttatni.
4. A határozatok meghozatalakor az e melléklet értelmében folytatott konzultációk eredményeit kellő mértékben figyelembe veszik.
5. A nyilvánosság tájékoztatására (például plakátok kihelyezése egy adott körzeten belül, vagy a helyi újságokban történő közzététel útján) és az érintett nyilvánossággal folytatott konzultációra (például írásbeli beadványok vagy közvélemény-kutatás révén) vonatkozó részletes intézkedéseket a tagállamok határozzák meg. A különböző szakaszokra ésszerű időkereteket kell előírni, amelyek elegendő időt biztosítanak a nyilvánosság tájékoztatására, valamint az érintett nyilvánosság felkészülésére és a környezettel kapcsolatos döntéshozatalban történő hatékony részvételére e melléklet rendelkezéseire is figyelemmel.

VI. MELLÉKLET

A. RÉSZ

A hatályon kívül helyezett irányelv és annak módosításai (lásd a 22. cikket)

A Tanács 96/61/EK irányelve
(HL L 257., 1996.10.10., 26. o.)

Az Európai Parlament és a Tanács 2003/35/EK irányelve
(HL L 156., 2003.6.25., 17. o.)

kizárólag a 4. cikk és a II. melléklet

Az Európai Parlament és a Tanács 2003/87/EK irányelve
(HL L 275., 2003.10.25., 32. o.)

kizárólag a 26. cikk

Az Európai Parlament és a Tanács 1882/2003/EK rendelete
(HL L 284., 2003.10.31., 1. o.)

kizárólag a III. melléklet 61. pontja

Az Európai Parlament és a Tanács 166/2006/EK rendelete
(HL L 33., 2006.2.4., 1. o.)

kizárólag a 21. cikk (2) bekezdése

B. RÉSZ

A nemzeti jogba való átültetésre előírt határidők listája (lásd a 22. cikket)

Irányelv	Átültetés határideje
96/61/EK	1999. október 30.
2003/35/EK	2005. június 25.
2003/87/EK	2003. december 31.

VII. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

96/61/EK irányelv	Ez az irányelv
1. cikk	1. cikk
2. cikk, bevezető szavak	2. cikk, bevezető szavak
2. cikk, 1–9. pont	2. cikk, 1–9. pont
2. cikk, 10. pont, a) alpont	2. cikk, 10. pont
2. cikk, 10. pont, b) alpont	2. cikk, 11. pont
2. cikk, 11. pont, első albekezdés, bevezető szavak	2. cikk, 12. pont, első albekezdés, bevezető szavak
2. cikk, 11. pont, első albekezdés, első francia bekezdés	2. cikk, 12. pont, első albekezdés, a) alpont
2. cikk, 11. pont, első albekezdés, második francia bekezdés	2. cikk, 12. pont, első albekezdés, b) alpont
2. cikk, 11. pont, első albekezdés, harmadik francia bekezdés	2. cikk, 12. pont, első albekezdés, c) alpont
2. cikk, 11. pont, második albekezdés	2. cikk, 12. pont, második albekezdés
2. cikk, 12. pont	2. cikk, 13. pont
2. cikk, 13. pont	2. cikk, 14. pont
2. cikk, 14. pont	2. cikk, 15. pont
3. cikk, első albekezdés	3. cikk, (1) bekezdés
3. cikk, második albekezdés	3. cikk, (2) bekezdés
4. cikk	4. cikk
5. cikk	5. cikk
6. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, bevezető szavak	6. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, bevezető szavak
6. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, elsőől a tizedik francia bekezdésig	6. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, a)–j) pont
6. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	6. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés
6. cikk (2) bekezdés	6. cikk, (2) bekezdés
7–12. cikk	7–12. cikk
13. cikk, (1) bekezdés	13. cikk, (1) bekezdés
13. cikk, (2) bekezdés, bevezető szavak	13. cikk, (2) bekezdés, bevezető szavak
13. cikk, (2) bekezdés, elsőől a negyedik francia bekezdésig	13. cikk, (2) bekezdés, a)–d) pont
14. cikk, bevezető szavak	14. cikk, bevezető szavak
14. cikk, elsőől a harmadik francia bekezdésig	14. cikk, a)–c) pont
15. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, bevezető szavak	15. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, bevezető szavak
15. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, elsőől a harmadik francia bekezdésig	15. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, a)–c) pont
15. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	15. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés
15. cikk, (2) bekezdés	15. cikk, (2) bekezdés
15. cikk, (4) bekezdés	15. cikk, (3) bekezdés
15. cikk, (5) bekezdés	15. cikk, (4) bekezdés
15a. cikk, első albekezdés, bevezető és befejező szavak	16. cikk, (1) bekezdés
15a. cikk, első albekezdés, a) és b) pont	16. cikk, (1) bekezdés, a) és b) pont

96/61/EK irányelv	Ez az irányelv
15a. cikk, második albekezdés	16. cikk, (2) bekezdés
15a. cikk, harmadik albekezdés, első és második mondat	16. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés
15a. cikk, harmadik albekezdés, harmadik mondat	16. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés
15a. cikk, negyedik albekezdés	16. cikk, (4) bekezdés, első albekezdés
15a. cikk, ötödik albekezdés	16. cikk, (4) bekezdés, második albekezdés
15a. cikk, hatodik albekezdés	16. cikk, (5) bekezdés
16. cikk	17. cikk
17. cikk	18. cikk
18. cikk, (1) bekezdés, bevezető és befejező szavak	19. cikk, (1) bekezdés
18. cikk, (1) bekezdés, első és második francia bekezdés	19. cikk, (1) bekezdés, a) és b) pont
18. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés	19. cikk, (2) bekezdés
18. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés	19. cikk, (3) bekezdés
19. cikk	—
20. cikk, (1) bekezdés	20. cikk, (1) bekezdés
20. cikk, (2) bekezdés	20. cikk, (2) bekezdés
20. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés	20. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés
20. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés	—
20. cikk, (3) bekezdés, harmadik albekezdés	20. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés
21. cikk, (1) bekezdés	—
21. cikk, (2) bekezdés	21. cikk
—	22. cikk
22. cikk	23. cikk
23. cikk	24. cikk
I. melléklet	I. melléklet
II. melléklet	II. melléklet
III. melléklet	III. melléklet
IV. melléklet	IV. melléklet
V. melléklet	V. melléklet
—	VI. melléklet
—	VII. melléklet

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2008/2/EK IRÁNYELVE**(2008. január 15.)****a kerekes mezőgazdasági vagy erdészeti traktorok látómezőjéről és szélvédőtörlőiről****(kodifikált változat)****(EGT-vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 95. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A kerekes mezőgazdasági vagy erdészeti traktorok látómezőjére és szélvédőtörlőire vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1974. június 25-i 74/347/EGK tanácsi irányelv ⁽³⁾ több alkalommal jelentősen módosították ⁽⁴⁾. Az áttekinthetőség és érthetőség érdekében ezt az irányelvet kodifikálni kell.
- (2) A 74/347/EGK irányelv egyike a mezőgazdasági vagy erdészeti traktorok, azok pótkocsijainak és cserélhető vontatott munkagépeinek, beleértve ezek rendszereit is, továbbá alkatrészeinek és önálló műszaki egységeinek típusjóváhagyásáról szóló, 2003. május 26-i 2003/37/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁵⁾ által hatályon kívül helyezett 74/150/EGK tanácsi irányelvben előírt EK-típusjóváhagyási rendszerre vonatkozó egyedi irányelveknek, és műszaki előírásokat állapított meg a kerekes mezőgazdasági vagy erdészeti traktorok kiképzését és felépítését illetően a látómezőre és a szélvédőtörlőkre való tekintettel. Ezek a műszaki előírások a tagállamok jogszabályainak közelítésére vonatkoztak annak érdekében, hogy a 2003/37/EK irányelv szerinti

EK-típusjóváhagyási eljárást alkalmazni lehessen minden traktortípus esetében. Következésképpen a 2003/37/EK irányelv által meghatározott, a mezőgazdasági vagy erdészeti traktorok, azok pótkocsijainak és cserélhető vontatott munkagépeinek, beleértve ezek rendszereit is, továbbá alkatrészeinek és önálló műszaki egységeinek típusjóváhagyására vonatkozó rendelkezések ezen irányelvre is alkalmazandók.

- (3) Ez az irányelv nem érinti a II. melléklet B. részében meghatározott irányelveknek a nemzeti jogba történő átültetésére és alkalmazására vonatkozó határidőekkel kapcsolatos tagállami kötelezettségeket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

(1) „Mezőgazdasági vagy erdészeti traktor” az összes kerekes vagy láncalpas, legalább kéttengelyű gépjármű, amely funkciója lényegében a vonóteljesítmény kifejtéséből áll, és amely különösen meghatározott eszközök, gépek vagy pótkocsik vontatására, tolasára, hordozására vagy működtetésére van berendezve, és amelyeket mezőgazdasági vagy erdészeti alkalmazásra szántak. Teher vagy utasok szállítására is fel lehet szerelni e járműveket.

(2) Ezen irányelv csak az (1) bekezdésben meghatározott, pneumatikus gumibronccsal felszerelt traktorokra vonatkozik, amelyek legnagyobb tervezési sebessége 6 és 40 km/h között van.

2. cikk

A tagállamok nem tagadhatják meg egy traktor EK-típusjóváhagyásának vagy nemzeti típusjóváhagyásának megadását a szélvédőtörlőkre hivatkozva, amennyiben azok megfelelnek az I. melléklet követelményeinek.

3. cikk

A tagállamok nem tagadhatják meg a traktorok nyilvántartásba vételét és nem tilthatják meg az értékesítését, forgalomba helyezését vagy használatát a szélvédőtörlőkre hivatkozva, amennyiben azok megfelelnek az I. melléklet követelményeinek.

4. cikk

Az ezen rendelet I. mellékletében leírt követelményeknek a műszaki fejlődéshez történő hozzáigazításhoz szükséges módosításait a 2003/37/EK irányelv 20. cikkének (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően fogadják el.

⁽¹⁾ HL C 161., 2007.7.13., 35. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2007. június 19-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2007. december 17-i határozata.

⁽³⁾ HL L 191., 1974.7.15., 5. o. A legutóbb a 97/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 277., 1997.10.10., 24. o.) módosított irányelv.

⁽⁴⁾ Lásd a II. melléklet A. részét.

⁽⁵⁾ HL L 171., 2003.7.9., 1. o. A legutóbb a 2006/96/EK tanácsi irányelvvel (HL L 363., 2006.12.20., 81. o.) módosított irányelv.

5. cikk

A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

6. cikk

A II. melléklet A. részében meghatározott irányelvekkel módosított 74/347/EGK irányelv hatályát veszti, a II. melléklet B. részében meghatározott irányelveknek a nemzeti jogba történő átültetésére és alkalmazására vonatkozó határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségek sérelme nélkül.

A hatályon kívül helyezett irányelvre történő utalásokat úgy kell tekinteni, mintha erre az irányelvre vonatkoznának és a III. mellékletben foglalt megfelelési táblázattal összhangban kell alkalmazni.

7. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez az irányelv 2008. május 1-jétől alkalmazandó.

8. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2008. január 15-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

H.-G. PÖTTERING

a Tanács részéről

az elnök

J. LENARČIČ

I. MELLÉKLET

LÁTÓMEZŐ

FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK ÉS KÖVETELMÉNYEK

1. FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1.1. Látómező

„Látómező”: minden olyan előre és oldalra mutató irányok, amelyekben a járművezető láthat.

1.2. Referenciapont

„Referenciapont”: mesterségesen meghatározott pont, amelyre a járművezető tekintete irányul. A referenciapont a traktor hosszirányú felezősíkjával párhuzamos és az ülés középvezetékén áthaladó síkban helyezkedik el 700 mm-rel függőlegesen e sík és az ülésfelszín metszészíne felett, továbbá 270 mm-re a medencetámasz irányában attól a függőleges síktól, amely az ülés felszínének elülső szélén halad keresztül és merőleges a traktor hosszirányú szimmetriasíkjára (1. ábra). Az így meghatározott vonatkozási pont az el nem foglalt és a traktor gyártója által előírt középhelyzetbe illesztett ülésre vonatkozik.

1.3. Látási félkör

„Látási félkör”: az a félkör, amelyet az úttest vízszintes síkjában, függőlegesen a referenciapont alatt elhelyezett pont körül egy 12 m-es sugár ír le oly módon, hogy a mozgás irányába tekintve a félkör íve a traktor előtt fekszik, míg a félkör végeit összekötő átmérő merőleges a traktor hosszirányú tengelyére (2. ábra).

1.4. Takarások

„Takarások”: a félkör alakú látómező azon körcikkeinek húrjai, amelyeket egyes alkatrészek, pl. fülkeelemek, légbeszívó csövek vagy kipufogócsövek és a szélvédőüveg keretei eltakarnak.

1.5. Látási szektor

„Látási szektor”: a látómezőnek az a része, amelyet:

1.5.1. felül

a referenciaponton átmenő vízszintes sík határol;

1.5.2. az út síkjában

az a zóna határol, amely a látási félkörön kívül fekszik és a látási félkör szektorjának folytatását képezi, és amelynek húrja 9,5 m hosszú, merőleges a traktor hosszirányú szimmetriasíkjával párhuzamos, a vezetőülés szimmetriasíkján átmenő síkra, továbbá amelyet ez a sík kettészel.

1.6. A szélvédőtörlők által törölt felület

„A szélvédőtörlők által törölt felület” a szélvédő külső felületének az a része, amelyet a szélvédőtörlők mozgásuk során érintenek.

2. KÖVETELMÉNYEK

2.1. Általános követelmények

A traktort úgy kell megépíteni és felszerelni, hogy a járművezetőnek a közúti forgalomban, valamint a mezőgazdasági és erdészeti munkavégzés során megfelelő látómezője legyen az országúton történő használat, valamint a szántóföldeken és erdőkben végzett munkával járó valamennyi szokásos körülmények között. A látómező akkor tekinthető megfelelőnek, ha a járművezető amennyire ez lehetséges, rálát mindkét első kerek egy részére, továbbá ha teljesülnek az alábbi követelmények.

2.2. A látómező ellenőrzése

2.2.1. Eljárás a takarások meghatározására

- 2.2.1.1. A traktort vízszintes felületre kell állítani a 2. ábra szerint. A referenciapont magasságában a referenciapontra szimmetrikusan, egy vízszintes tartóra 2 db 150W/12V pontszerű fényforrást kell elhelyezni, egymástól 65 mm távolságra. A tartónak forgathatónak kell lennie egy, a referenciaponton áthaladó függőleges tengely körül. A takarások mérésekor a tartót úgy kell beállítani, hogy a két fényforrást összekötő egyenes merőleges legyen a referenciapontot és a takarást okozó alkatrészt összekötő egyenesre.

A fényforrások egyidejű vagy váltakozó bekapcsolásának eredményeképpen a látást akadályozó alkatrész által az árnyékolt rész látási félkörre eső átfedéseit fel kell jegyezni az 1.4. ponttal összhangban (3. ábra).

- 2.2.1.2. A takarások látási félkörre eső vetületeinek egyike sem haladhatja meg a 700 mm-t.

- 2.2.1.3. Egymás mellett lévő szerkezeti alkatrészek által okozott 80 mm-nél szélesebb takarásoknak úgy kell elhelyezkedniük, hogy két ilyen takarás középpontja között legyen a látási félkör cikkeiben a nem látható részeknek legalább 2 200 mm-es húrja.

- 2.2.1.4. A látási félkörben nem lehet több mint hat takarás és nem lehet kettőnél több az 1.5. pontban meghatározott látási szektoron belül.

- 2.2.1.5. A látómezőn kívül eső 700 mm-t meghaladó, de 1 500 mm-nél kisebb takarások abban az esetben engedhetők meg, ha az ezeket okozó alkatrészek nem tervezhetők át vagy nem helyezhetők máshová: egy oldalon összesen két ilyen takarás engedhető meg, amelyek közül az egyik a 700 mm-t, a másik az 1 500 mm-t nem haladhatja meg, vagy a két takarás legfeljebb 1 200 mm lehet.

- 2.2.1.6. Típus-jóváhagyási engedéllyel rendelkező visszapillantó tükrök által okozott vakfoltokat nem kell figyelembe venni, ha e tükrök kialakítása nem teszi lehetővé, hogy más módon legyenek felszerelve.

2.2.2. A takarások matematikai meghatározása binokuláris látómezőnél:

- 2.2.2.1. a 2.2.1. pont szerinti vizsgálat alternatívájaként matematikailag meghatározható takarások elfogadhatósága. A 2.2.1.2–2.2.1.6. pontok követelményeit a takarások méretét, eloszlását és számát tekintve kell alkalmazni;

- 2.2.2.2. binokuláris látómezőnél a 65 mm szemtávolság mellett az alábbi képlet adja meg a mm-ben kifejezett takarást:

$$v = \frac{b - 65}{a} \times 12\,000 + 65$$

ahol:

a a látást akadályozó alkatrész és a referenciapont közötti távolság milliméterben, a referenciapontot, az alkatrész középpontját és a látási félkör területét összekötő vizuális sugár mentén mérve;

b a látást akadályozó alkatrész szélessége milliméterben, vízszintesen és a vizuális sugárra merőlegesen mérve.

- 2.3. A 2.2. pontban említett vizsgálati módszerek másokkal helyettesíthetők, ha azokról kimutatható, hogy egyenértékűek.

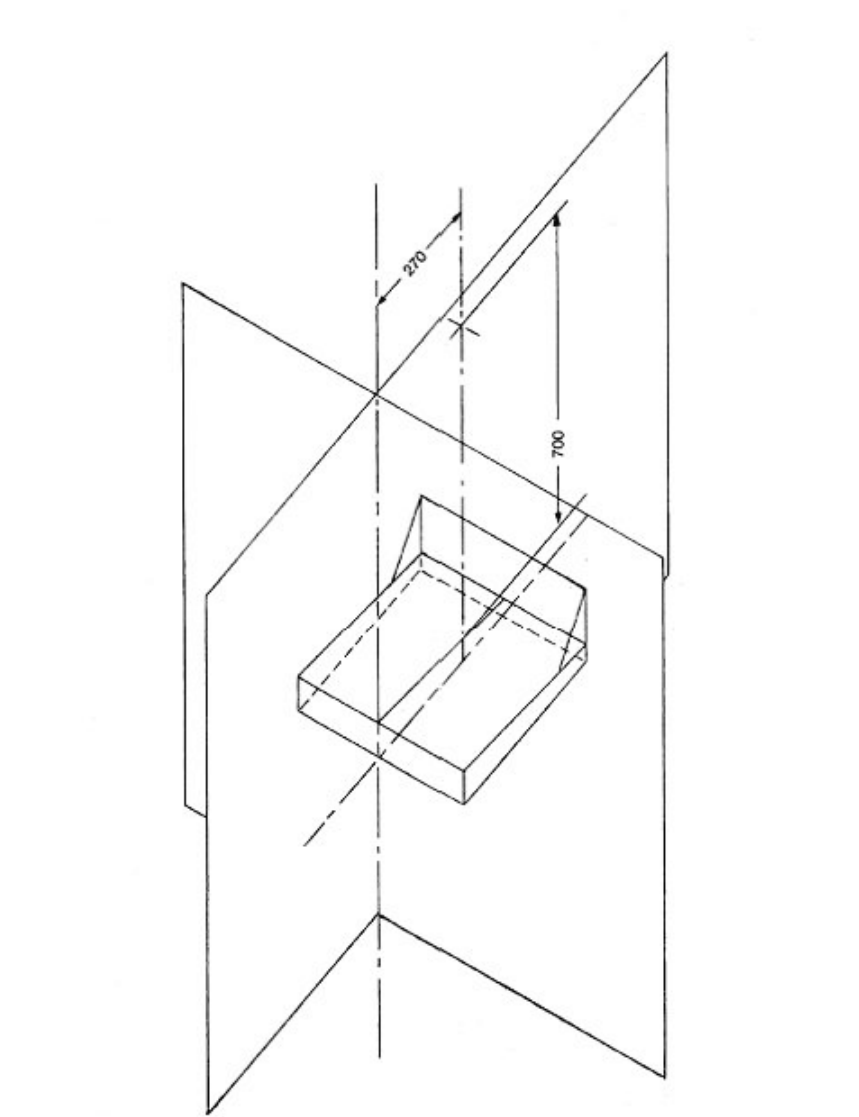
2.4. **A szélvédő átlátszó felülete**

A látómezőben levő takarások meghatározására a szélvédőüveg keretei vagy bármely más akadály által előidézett takarások a 2.2.1.4. pont előírásai szerint egyetlen takarásnak tekinthetők, amennyiben a takarás külső pontjai között a távolság nem nagyobb 700 mm-nél.

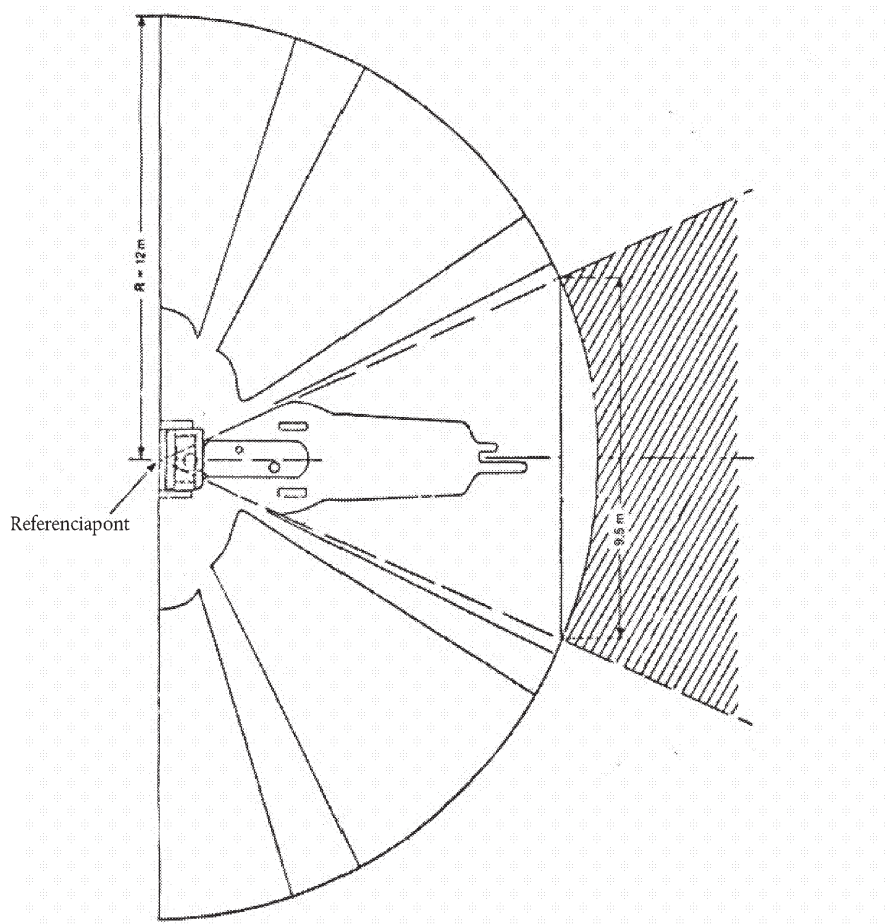
2.5. **Szélvédőtörlők**

- 2.5.1. Szélvédőkkel ellátott traktorokat motoros szélvédőtörlőkkel is fel kell szerelni. Az ilyen törlők által tisztított felületnek olyan akadály nélküli előre irányuló kilátást kell biztosítania, amely megfelel a látási szektoron belül a látási félkör legalább 8 m hosszú húrjának.

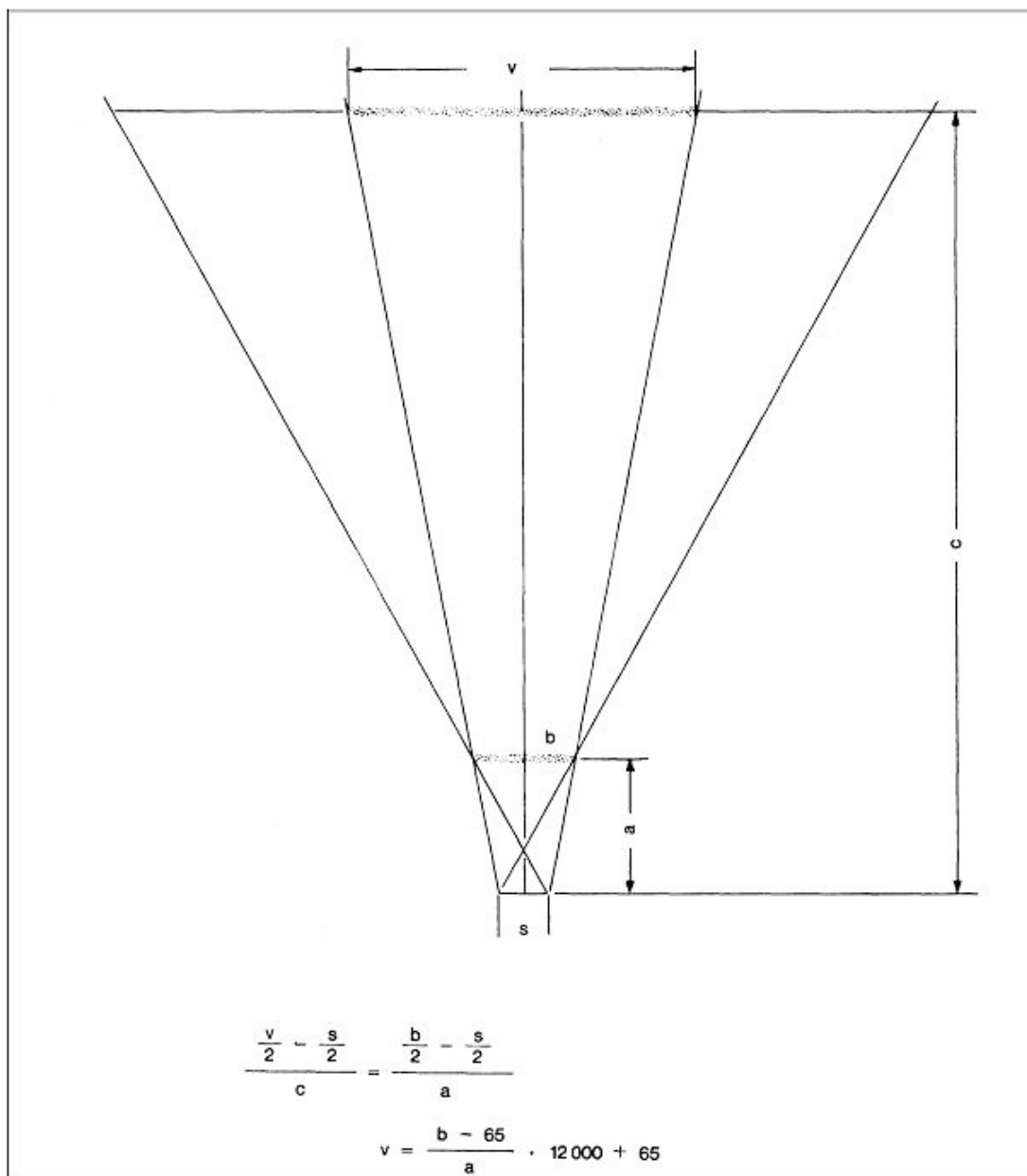
- 2.5.2. A szélvédőtörlők működési ütemének legalább 20 ciklus/percnek kell lennie.

1. ábra

2. ábra

3. ábra

II. MELLÉKLET

A. RÉSZ

A hatályon kívül helyezett irányelv és módosításai (lásd a 6. cikket)

A Tanács 74/347/EGK irányelve
(HL L 191., 1974.7.15., 5. o.)

A Bizottság 79/1073/EGK irányelve
(HL L 331., 1979.12.27., 20. o.)

A Tanács 82/890/EGK irányelve
(HL L 378., 1982.12.31., 45. o.)

Az Európai Parlament és a Tanács 97/54/EK irányelve
(HL L 277., 1997.10.10., 24. o.)

Kizárólag ami az 1. cikk (1) bekezdésében,
a 74/347/EGK irányelvre tett hivatkozá-
sokat illeti

Kizárólag ami az 1. cikk első francia
bekezdésében, a 74/347/EGK irányelvre
tett hivatkozásokat illeti

B. RÉSZ

A nemzeti jogba való átültetésre és alkalmazásra előírt határidők listája (lásd a 6. cikket)

Irányelv	Átültetés határideje	Alkalmazás napja
74/347/EGK	1976. január 2. (*)	
79/1073/EGK	1980. április 30.	
82/890/EGK	1984. június 22.	
97/54/EK	1998. szeptember 22.	1998. szeptember 23.

(*) Összhangban a 79/1073/EGK irányelv 1. cikkének 2. pontja által beillesztett 3a. cikkel:

„(1) 1980. május 1-jétől a tagállamok a traktorok látómezője miatt:

— nem tagadhatják meg egy traktortípus EGK-típusjóváhagyását vagy a 74/150/EGK irányelv 10. cikke (1) bekezdésének utolsó francia bekezdésében említett okirat vagy a nemzeti típusbizonyítvány kiadását,

— nem tilthatják meg a traktorok első forgalomba helyezését,

amennyiben e traktortípus vagy traktorok látómezője megfelel az irányelv rendelkezéseinek.

(2) 1980. október 1-jétől a tagállamok:

— nem adhatják ki a 74/150/EGK irányelv 10. cikke (1) bekezdésének utolsó francia bekezdésében említett okiratot olyan traktortípus vonatkozásában, amelynek látómezője nem felel meg az irányelv előírásainak,

— megtagadhatják egy olyan traktortípus nemzeti típusjóváhagyását, amelynek látómezője nem felel meg az irányelv előírásainak.

(3) 1983. január 1-jétől a tagállamok megtilthatják az olyan traktorok üzembe helyezését, amelyeknek látómezője nem felel meg az irányelv előírásainak.”

III. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

74/347/EGK irányelv	Ez az irányelv
1–3. cikk	1–3. cikk
3a. cikk	(*) lábjegyzet, II. melléklet
4. cikk	4. cikk
5. cikk (1) bekezdés	—
5. cikk (2) bekezdés	5. cikk
—	6. és 7. cikk
6. cikk	8. cikk
Melléklet	I. Melléklet
Melléklet, 1–2.3. pont	I. Melléklet, 1–2.3. pont
Melléklet, 2.4. pont	—
Melléklet, 2.5. pont	I. Melléklet, 2.4. pont
Melléklet, 2.6. pont	I. Melléklet, 2.5. pont
Melléklet, 1., 2. és 3. ábra	I. Melléklet, 1., 2. és 3. ábra
—	II. Melléklet
—	III. Melléklet

ELJÁRÁSI SZABÁLYZATOK

A BÍRÓSÁG ELJÁRÁSI SZABÁLYZATÁNAK MÓDOSÍTÁSA

A BÍRÓSÁG

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 223. cikke hatodik bekezdésére,

tekintettel az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 139. cikke hatodik bekezdésére,

mivel:

- (1) a Bírósághoz az Európai Unióról szóló szerződés VI. címe vagy az Európai Közösséget létrehozó szerződés harmadik részének IV. címe – amely címek a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülése térségének fenntartásáról és fejlesztéséről rendelkeznek – szerinti területeken benyújtható előzetes döntéshozatal iránti kérelmek vonatkozásában bizonyos esetekben a Bíróság részéről gyors válaszadásra van szükség a nemzeti bíróság előtti ügy elbírálásának sürgőssége miatt;
- (2) a Bíróság Alapokmányának 23. cikke szerinti rendes előzetes döntéshozatali eljárás és az eljárási szabályzat rendelkezései nem teszik lehetővé a Bíróság számára, hogy a fenti esetekben megkövetelt gyorsasággal határozzon az elé terjesztett kérdésekről. Az eljárási szabályzat 104a. cikkében az előzetes döntéshozatal iránti kérelmek vonatkozásában előírt gyorsított eljárást ugyanazok a szakaszok alkotják, mint a rendes előzetes döntéshozatali eljárást, és csak kivételesen alkalmazható, mivel gyorsasága főként annak köszönhető, hogy a szóban forgó előzetes döntéshozatal iránti kérelem az eljárás valamennyi szakaszában elsőbbséget élvez a folyamatban lévő egyéb ügyekkel szemben;
- (3) a nem elhanyagolható számú előzetes döntéshozatal iránti kérelem gyors elbírálása csak a sürgősségi előzetes döntéshozatali eljárás megindításával lehetséges, amely eljárás korlátozza és leegyszerűsíti a sürgősségi előzetes döntéshozatali eljárás szakaszait,

a Tanács 2007. december 20-i jóváhagyásával,

ELJÁRÁSI SZABÁLYZATÁNAK KÖVETKEZŐ MÓDOSÍTÁSÁT FOGADJA EL:

1. cikk

Az Európai Közösségek Bíróságának 1991. június 19-i eljárási szabályzata (HL L 176., 1991.7.4., 7. o., a következő helyesbítéssel: HL L 383., 1992.12.29., 117. o., az 1995. február 21-i (HL L 44., 1995.2.28., 61. o.), 1997. március 11-i (HL L 103., 1997.4.19., 1. o., a következő helyesbítéssel: HL L 351., 1997.12.23., 72. o.), 2000. május 16-i (HL L 122., 2000.5.24., 43. o.), 2000. november 28-i (HL L 322., 2000.12.19., 1. o.), 2001. április 3-i (HL L 119., 2001.4.27., 1. o.), 2002. szeptember 17-i (HL L 272., 2002.10.10., 24. o., a következő helyesbítéssel: HL L 281., 2002.10.19., 24. o.), 2003. április 8-i (HL L 147., 2003.6.14., 17. o.), 2004. április 19-i (HL L 132., 2004.4.29., 2. o.), 2004. április 20-i (HL L 127., 2004.4.29., 107. o.), 2005. július 12-i (HL L 203., 2005.8.4., 19. o.), 2005. október 18-i (HL L 288., 2005.10.29., 51. o.) és 2006. december 18-i (HL L 386., 2006.12.29., 44. o.) módosításokkal a következőképpen módosul:

1. A 9. cikk a következőképpen módosul:

a) Az 1. § helyébe a következő szöveg lép:

„1. A Bíróság az Alapokmány 16. cikkének megfelelően öt és három bíróból álló tanácsokat hoz létre, és a bírakat beosztja azokba.

A Bíróság egyéves időtartamra kijelöli azt az öt bíróból álló tanácsot vagy tanácsokat, amely vagy amelyek a 104b. cikk szerinti ügyekben eljár, vagy eljárnak.

A tanácsok összetételét, valamint a 104b. cikk szerinti ügyekben eljáró tanács vagy tanácsok kijelölését közzé kell tenni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*. ”

b) A 2. § a következő két bekezdéssel egészül ki:

„A 104b. cikk szerinti ügyekben az előadó bírót az 1. §-nak megfelelően kijelölt tanács bírái közül – e tanács elnökének javaslatára – jelölik ki. Ha a tanács úgy határoz, hogy az ügyet nem sürgősségi eljárásban bírálja el, a Bíróság elnöke újra kioszthatja az ügyet valamely másik tanácsba beosztott előadó bírónak.

Az előadó bíró távolléte vagy akadályoztatása esetén a Bíróság elnöke teszi meg a szükséges intézkedéseket. ”

2. A 104a. cikket követően a következő szöveg kerül beillesztésre:

„104.b cikk

1. Az Európai Unióról szóló szerződés VI. címe vagy az EK Szerződés harmadik részének IV. címe szerinti területek vonatkozásában egy vagy több kérdést felvető előzetes döntéshozatalra utalás – a nemzeti bíróság kérelmére vagy kivételesen hivatalból – az e szabályzat vonatkozó rendelkezéseitől eltérve sürgősségi eljárásban is elbírálható.

A nemzeti bíróság kérelme ismerteti a sürgősség fennállását alátámasztó és ezen eltérő eljárás alkalmazását igazoló jogi és ténybeli körülményeket, valamint lehetőség szerint megjelöli az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekre a nemzeti bíróság által javasolt választ.

Ha a nemzeti bíróság nem nyújtott be sürgősségi eljárás lefolytatása iránti kérelmet, a Bíróság elnöke – ha valószínűsíthető, hogy ezt az eljárást kell alkalmazni – felkérheti a fent említett tanácsot, hogy vizsgálja meg az előzetes döntéshozatalra utalás említett eljárásban történő elbírálásának szükségességét.

Az előzetes döntéshozatalra utalás sürgősségi eljárásban történő elbírálásáról szóló határozatot a kijelölt tanács hozza meg, az előadó bíró jelentése alapján és a főtanácsnok meghallgatását követően. A tanács összetételének meghatározására a 11c. cikknek megfelelően az ügy előadó bíró részére történő kiosztásának napján kerül sor, ha a sürgősségi eljárás alkalmazását a nemzeti bíróság kérte, ha pedig az eljárás alkalmazását a Bíróság elnökének felkérésére vizsgálják, akkor a felkérés napján.

2. A hivatalvezető haladéktalanul gondoskodik arról, hogy az előző § szerinti előzetes döntéshozatalra utalást – amennyiben a nemzeti bíróság sürgősségi eljárás alkalmazását kérte, illetve ha az elnök felkérte a kijelölt tanácsot az utalás ezen eljárásban történő elbírálása szükségességének vizsgálatára – közöljék a nemzeti bíróság előtti eljárás feleivel, az e bíróság székhelye szerinti tagállammal, valamint az Alapokmány 23. cikkének első bekezdése szerinti intézményekkel, az e rendelkezésben előírt feltételek szerint.

Az előzetes döntéshozatalra utalás sürgősségi eljárásban történő elbírálásáról vagy annak megtagadásáról szóló határozatot haladéktalanul kézbesítik a nemzeti bíróságnak, a feleknek, a tagállamnak és az előző bekezdés szerinti intézményeknek. Az előzetes döntéshozatalra utalás sürgősségi eljárásban történő elbírálásáról szóló határozat megállapítja az előbb említettek számára a beadványok vagy írásbeli észrevételek benyújtására rendelkezésre álló határidőt. A határozat megjelölheti azokat a jogkérdéseket, amelyekre e beadványokban vagy írásbeli észrevételekben ki kell térni, és meghatározhatja ezek maximális terjedelmét.

Az előzetes döntéshozatalra utalást, közvetlenül az első bekezdés szerinti kézbesítést követően, ezenkívül közlik az Alapokmány 23. cikkében meghatározott – az említett kézbesítés címzettjein kívüli – érdekeltekkel, és az előzetes döntéshozatalra utalás sürgősségi eljárásban történő elbírálásáról vagy annak megtagadásáról szóló határozatot közvetlenül a második bekezdés szerinti kézbesítést követően közlik ugyanezekkel az érdekeltekkel.

Az Alapokmány 23. cikke szerinti feleket és egyéb érdekelteket amint lehetséges tájékoztatják a tárgyalás előrelátható időpontjáról.

Ha az előzetes döntéshozatalra utalást nem sürgősségi eljárásban bírálják el, az eljárás az Alapokmány 23. cikke rendelkezéseinek és az e szabályzat vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően folytatódik.

3. A sürgősségi eljárásban elbírálandó előzetes döntéshozatalra utalást, valamint a benyújtott beadványokat vagy írásbeli észrevételeket kézbesítik az Alapokmány 23. cikkében meghatározott – az előző § első bekezdésében említett feleken és érdekelteken kívüli – egyéb érdekelteknek. Az előzetes döntéshozatalra utaláshoz csatolják a fordítást, valamint adott esetben az összefoglalást, a 104. cikk 1. §-ában előírt feltételek szerint.

A benyújtott beadványokat vagy írásbeli észrevételeket ezenkívül kézbesítik a feleknek és az előző § első bekezdésében említett érdekelteknek.

Az előző bekezdések szerinti kézbesítésekkel egyidejűleg közlik a felekkel és az egyéb érdekeltekkel a tárgyalási határnapot.

4. A tanács – kivételesen sürgős esetben – úgy határozhat, hogy mellőzi az e cikk 2. §-ának második bekezdése szerinti eljárás írásbeli szakaszát.

5. A kijelölt tanács a főtanácsnok meghallgatását követően határoz.

A kijelölt tanács úgy is határozhat, hogy három bíróból álló tanácsban jár el. Ebben az esetben a kijelölt tanács a kijelölt tanács elnökéből, az előadó bíróból és a kijelölt tanács összetételének meghatározásakor a 11c. cikk 2. §-a szerinti listáról kijelölt első, illetve adott esetben első és második bíróból áll.

A kijelölt tanács úgy is határozhat, hogy visszaulajja az ügyet a Bírósághoz annak érdekében, hogy az ügyet nagyobb létszámú ítélkező testületnek osszák ki. A sürgősségi eljárás az új testület előtt – adott esetben a szóbeli szakasz újbóli megnyitását követően – folytatódik.

6. Az e cikk szerinti eljárási iratok akkortól tekinthetők benyújtottnak, amikor az aláírással ellátott eredeti példány másolatát, valamint a hivatkozott iratokat és dokumentumokat a 37. cikk 4. §-ában meghatározott jegyzékkel együtt – faxon vagy a Bíróságnál rendelkezésre álló más távközlési eszköz útján – megküldték a Hivatalnak. Az irat eredeti példányát és a fent említett mellékleteket meg kell küldeni a Bíróság Hivatalához.

Az e cikk szerinti kézbesítések és közlések a dokumentum másolatának faxon vagy a Bíróságnál és a címzettnél rendelkezésre álló más távközlési eszköz útján történő megküldésével is teljesíthetők.”

2. cikk

Az eljárási szabályzat jelen módosításait, amelyek a szabályzat 29. cikkének 1. §-ában említett nyelveken hitelesek, az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* kell kihirdetni, és jelen módosítások a kihirdetésüket követő második hónap első napján lépnek hatályba.

Kelt Luxembourgban, 2008. január 15-én.

II

(Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele nem kötelező)

HATÁROZATOK

TANÁCS

A TANÁCS HATÁROZATA

(2007. december 20.)

a Bíróság alapokmányáról szóló jegyzőkönyv módosításáról

(2008/79/EK, Euratom)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZ:

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 245. cikke második bekezdésére,

1. cikk

tekintettel az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 160. cikke második bekezdésére,

A Bíróság alapokmányáról szóló jegyzőkönyv a következőképpen módosul: A 23. cikket követően az alábbi cikk kerül beillesztésre:

tekintettel a Bíróság 2007. július 11-i kérelmére,

„23a. cikk

tekintettel a Bizottság 2007. november 20-i véleményére,

Az eljárási szabályzat gyorsított eljárást és a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének térségére vonatkozó előzetes döntéshozatalra utalás esetében sürgősségi eljárást írhat elő.

tekintettel az Európai Parlament 2007. november 29-i véleményére

Ezen eljárások vonatkozásában a beadványok vagy az írásbeli észrevételek benyújtására a 23. cikkben meghatározottnál rövidebb határidőt, és a 20. cikk (4) bekezdésétől eltérően a főtanácsnoki indítvány mellőzését lehet előírni.

mivel:

lehetővé kell tenni a Bíróság alapokmányáról szóló jegyzőkönyv egyes eljárási rendelkezéseitől való eltérést abban az esetben, ha az előzetes döntéshozatalra utalás során a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének térségével kapcsolatos sürgősségi előzetes döntéshozatali eljárást indítanak, és az ezen eltéréseket engedélyező rendelkezésben szabályozni kell a Bíróság eljárási szabályzatában szereplő gyorsított eljárást is,

A sürgősségi eljárás vonatkozásában ezenkívül az Alapokmány 23. cikkében felsorolt, beadványok vagy írásbeli észrevételek benyújtására jogosult felek és egyéb érdekeltnek korlátozását, és – kivételesen sürgős esetben – az eljárás írásbeli szakaszának mellőzését lehet előírni.”

2. cikk

E határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történt kihirdetését követő második hónap első napján lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2007. december 20-án.

a Tanács részéről
az elnök
F. NUNES CORREIA

NYILATKOZAT

A Tanács felkéri a Bíróságot, hogy a nemzeti bíróságok által bevezetett előzetes döntéshozatali eljárásokról szóló tájékoztató feljegyzésben szolgáljon a bíróságok számára hasznos információkkal azon ügyekkel kapcsolatosan, amelyek esetében sürgősségi előzetes döntéshozatali eljárás lefolytatására van szükség, nevezetesen a nemzeti vagy közösségi bíróság által kiszabott rövid határidők vagy az érintett személyre nézve felmerülő súlyos következmények miatt. A Tanács felkéri a Bíróságot, hogy szabadságelvonással járó esetekben alkalmazza a sürgősségi előzetes döntéshozatali eljárást.

A Tanács tudomásul veszi a Bíróság abbéli szándékát, hogy az ügy sürgősségi fokának figyelembevétele mellett gondoskodni kíván arról, hogy a tagállamoknak – az eljárásban való hatékony részvételüket biztosítandó – rendelkezésére álljon az esetleges írásbeli észrevételek megtételéhez, valamint a szóbeli előadásaik előkészítéséhez szükséges idő, és rendelkezzenek a szükséges fordításokkal. A Tanács felkéri a Bíróságot, hogy gondoskodjon arról, hogy az erre vonatkozó határidők elvben ne legyenek rövidebbek tíz munkanapnál, valamint hogy a szóbeli eljárást igazítsa hozzá a sürgősségi eljárás igényeihez. A Tanács megjegyzi, hogy a sürgősségi előzetes döntéshozatali eljárást három hónapon belül le kell zárni.

Végezetül, a Tanács tudomásul veszi a Bíróság abbéli szándékát, hogy – mint minden általa kezelt eljárás esetében – a sürgősségi előzetes döntéshozatali eljárás alkalmazásában is biztosítani kívánja az átláthatóságot, és arra kéri a Bíróságot, hogy legkésőbb három évvel a szóban forgó eljárás bevezetését követően tegyen évente aktualizálandó jelentést annak működéséről és különösen a Bíróság által a sürgősségi eljárás beindítására vagy be nem indítására vonatkozó határozatok tekintetében folytatott gyakorlatról.

BIZOTTSÁG

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2007. december 21.)

az Osztrák Köztársaság által egyes fluortartalmú üvegházhatást okozó gázokra vonatkozóan bejelentett nemzeti rendelkezésekről

(az értesítés a C(2007) 6646. számú dokumentummal történt)

(Csak a német nyelvű szöveg hiteles.)

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2008/80/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

1. A KÖZÖSSÉGI JOG

1.1. AZ EK-SZERZŐDÉS 95. CIKKÉNEK (4), (5) ÉS (6) BEKEZDÉSE

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 95. cikke (6) bekezdésére,

(3) Az EK-Szerződés 95. cikkének (4) bekezdése a következőképpen rendelkezik: „Ha azt követően, hogy a Tanács vagy a Bizottság harmonizációs intézkedést fogadott el, egy tagállam a 30. cikkben említett lényeges követelmények alapján vagy a környezet, illetve a munkakörnyezet védelmével kapcsolatosan szükségesnek tartja nemzeti rendelkezések fenntartását, ezekről a rendelkezésekről és a fenntartásuk indokairól értesíti a Bizottságot.”

tekintettel az egyes fluortartalmú üvegházhatású gázokról szóló, 2006. május 17-i 842/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 9. cikke (3) bekezdésére,

(4) Az EK-Szerződés 95. cikkének (5) bekezdése a következőképpen rendelkezik: „[...] a (4) bekezdés sérelme nélkül, amennyiben egy harmonizációs intézkedésnek a Tanács vagy Bizottság által történő elfogadását követően valamely tagállam új tudományos bizonyítékon alapuló, a környezet vagy a munkakörnyezet védelmével kapcsolatos nemzeti rendelkezések bevezetését tartja szükségesnek az adott tagállamra jellemző olyan probléma miatt, amely a harmonizációs intézkedés elfogadása után merült fel, ezekről az előirányzott rendelkezésekről és bevezetésük indokairól értesíti a Bizottságot”.

mivel:

(5) A 95. cikk (6) bekezdése értelmében a Bizottság az értesítéstől számított hat hónapon belül a vonatkozó nemzeti rendelkezéseket jóváhagyja vagy elutasítja, miután ellenőrizte, hogy az érintett rendelkezések nem képezik-e a tagállamok közötti önkényes megkülönböztetés eszközt vagy a kereskedelem rejtett korlátozását, valamint hogy nem jelentenek-e akadályt a belső piac működésében.

I. TÉNYEK ÉS ELJÁRÁS

(1) 2007. június 29-én az Osztrák Köztársaság az egyes üvegházhatású gázokról szóló 842/2006/EK rendelet 9. cikke (3) bekezdésének b) pontja értelmében 2002-ben elfogadott, később a 2007. június 21-i BGBl. II. 139/2007 rendelettel módosított nemzeti intézkedésekről értesítette a Bizottságot (a mezőgazdasági, erdészeti, környezetvédelmi és vízgazdálkodási szövetségi miniszter BGBl. II. 447/2002 rendelete a részlegesen és a teljesen fluorozott szénhidrogénekre és a kén-hexafluoridra vonatkozó tilalmakról és korlátozásokról, kihirdetve a szövetségi hivatalos lap 2002. december 10-i számában [HFC-PFC-SF₆ rendelet]).

(2) Levelében az osztrák kormány jelezte, hogy az Osztrák Köztársaság a 842/2006/EK rendelet 9. cikke (3) bekezdése a) pontjának megfelelően 2012. december 31-ig fenn kívánja tartani nemzeti rendelkezéseit, amelyek szigorúbbak, mint az említett rendeletben foglalt rendelkezések.

1.2. A 842/2006/EK RENDELET

(6) Az egyes fluortartalmú üvegházhatású gázokról (a továbbiakban: F-gázok) szóló 842/2006/EK rendelet célja a Kiotói Jegyzőkönyv alkalmazási körébe tartozó egyes F-gázok (HFC-k, PFC-k és az SF₆) kibocsátásának megelőzése és korlátozása.

⁽¹⁾ HL L 161., 2006.6.14., 1. o.

- (7) A rendelet néhány felhasználási, illetve forgalombahozatali tilalmat is tartalmaz olyan esetekre, amelyekre vonatkozóan közösségi szinten költséghatékony helyettesítő megoldások állnak rendelkezésre, és amelyekben a tározás és a visszanyerés javítása nem látszik megoldhatónak.
- (8) A rendelet jogalapja kettős: a 7., 8. és 9. cikk kivételével valamennyi rendelkezés az EK-Szerződés 175. cikkének (1) bekezdésén, az említett cikkek pedig – mivel hatással vannak az EK belső piacán belül az áruk szabad mozgására – az EK-Szerződés 95. cikkén alapulnak.
- (9) A rendelet 9. cikke a forgalomba hozatalról rendelkezik: megtiltja több olyan termék és berendezés forgalmazását, amelyek a rendelet hatálya alá tartozó fluortartalmú üvegházhatású gázokat tartalmaznak, illetve amelyek ilyen gázokkal működnek. A (3) bekezdés a) pontja előírja továbbá, hogy azok a tagállamok, amelyek 2005. december 31-ig a cikkben foglaltaknál szigorúbb, a rendelet hatálya alá tartozó nemzeti intézkedéseket fogadtak el, 2012. december 31-ig fenntarthatják ezeket a nemzeti intézkedéseket. Ugyanakkor a (3) bekezdés b) pontjával összhangban a Bizottságnak be kell jelenteni ezeket az intézkedéseket és indoklásukat, és ezeknek az intézkedéseknek a Szerződéssel összeegyeztethetőnek kell lenniük.
- (10) A rendelet rendelkezéseit 2007. július 4-én kezdődő hatállyal kellett alkalmazni, kivéve a 9. cikket és a II. mellékletet, amelyek már 2006. július 4-én kezdődő hatállyal.
- 2. A BEJELENTETT NEMZETI RENDELKEZÉSEK**
- (11) Az Osztrák Köztársaság által bejelentett rendelkezéseket a 2002. december 10-i 447/2002 szövetségi miniszteri rendelet vezette be, és a 2007. június 21-i 139/2007 szövetségi miniszteri rendelet módosította.
- (12) A 139/2007 rendelettel módosított 447/2002 szövetségi miniszteri rendelet (a továbbiakban: miniszteri rendelet) – Ausztria kibocsátáscsökkentési célkitűzéseinek teljesítése céljából – a Kiotói Jegyzőkönyv hatálya alá tartozó következő, jórészt nagy globális felmelegedési potenciállal rendelkező üvegházhatású gázokra vonatkozik: a részlegesen fluorozott szénhidrogénekre (HFC-k), a perfluorkarbonokra (PFC-k) és a kén-hexafluoridra (SF₆).
- (13) A miniszteri rendelet megtiltja a felsorolt üvegházhatású gázok forgalmazását és – a kutatási, a fejlesztési és az analitikai célú felhasználás kivételével – bizonyos berendezésekben, készülékekben és termékekben történő használatát. A tilalmakra és az engedélyezés feltételeire vonatkozó részletes előírásokat a miniszteri rendelet 4–17. cikke tartalmazza.
- (14) A 2007. évi módosítás figyelembe veszi, hogy az Osztrák Alkotmánybíróság jogellenesnek találta, ezért (a szövetségi miniszter által a szövetségi hivatalos lapban 2005. augusztus 9-én, illetve 2006. február 24-én közzétett 2005. június 9-i és 2005. december 1-jei határozatával) megsemmisítette a 447/2002 szövetségi miniszteri rendelet 12. cikke (2) bekezdésének 3. pontjában a HFC-k globális felmelegedési potenciáljára előírt 3 000-es határértéket, illetőleg a 12. cikk (2) bekezdése 3. pontjának a) alpontjában meghatározott kivételt.
- (15) A 2007. évi módosítás ezen túlmenően bizonyos mértékig enyhítette a hűtési és a légkondicionálási ágazatra vonatkozó korlátozásokat, és ezzel megteremtette az összhangot a 842/2006/EK rendelet rendelkezéseivel. A miniszteri rendelet tárgyi hatályából kikerültek a mobil hűtési és a légkondicionálási alkalmazások. A rögzített helyzetű alkalmazások körében a tilalom csak a legfeljebb 150 g hűtőközzel ellátott csatlakoztatható készülékekre és a legalább 20 kg hűtőközzel ellátott egyedi készülékekre vonatkozik. Más alkalmazások tekintetében a módosítás olyan műszaki paramétereket határoz meg, amelyek biztosítják, hogy a felhasznált hűtőközeg mennyisége ne haladja meg a technológia jelenlegi fejlettségi szintje által megkövetelt mennyiséget. Az uniós joggal való összhang biztosítása érdekében módosultak továbbá a HFC-ket tartalmazó aeroszolokra és az SF₆ felhasználására vonatkozó szabályok is.
- (16) 2007. augusztus 1-jén kelt levelében a Bizottság tájékoztatta az osztrák kormányt a bejelentés kézhezvételéről, valamint arról, hogy a 95. cikk (6) bekezdése szerint a bejelentés vizsgálatára rendelkezésre álló hat hónapos időszak 2007. június 30-án, a bejelentés kézhezvételének napját követő napon kezdődött el.
- (17) 2007. október 12-én kelt levelében a Bizottság tájékoztatta a többi tagállamot a bejelentésről, és 30 napot biztosított számukra észrevételeik megtételére. A Bizottság a bejelentésről értesítést is közzétett az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ⁽¹⁾, amelyben tájékoztatta a többi érdekeltet az osztrák nemzeti rendelkezésekről és azok indokairól.

II. VIZSGÁLAT

1. AZ ELFOGADHATÓSÁG VIZSGÁLATA

- (18) A bejelentést a Bizottság az EK-Szerződés 95. cikkének (4) és (5) bekezdése, valamint a 842/2006/EK rendelet tükrében vizsgálta.

⁽¹⁾ HL C 245., 2007.10.19., 4. o.

- (19) A 95. cikk (4) bekezdése olyan esetekre vonatkozik, amikor egy harmonizációs intézkedés elfogadását követően egy tagállam a 30. cikkben meghatározott lényeges követelmények alapján vagy a környezet, vagy a munkakörnyezet védelmével kapcsolatosan nemzeti rendelkezések fenntartását tartja szükségesnek.
- (20) Mivel azonban a 2002-ben elfogadott intézkedéseket 2007-ben módosították, meg kell vizsgálni, hogy a 95. cikk (5) bekezdése alkalmazandó-e a miniszteri rendelet azon rendelkezéseire, amelyek a 842/2006/EK rendelet elfogadását követően módosultak. Ha e rendelkezések révén érdemben módosult a harmonizációs intézkedés elfogadása előtt elfogadott nemzeti intézkedés tartalma, akkor ezeket a rendelkezéseket elfogadásuk előtt be kellett volna jelenteni a Bizottságnak, és olyan új tudományos eredményekkel kellett volna őket megindokolni, amelyek egy, a harmonizációs intézkedés elfogadása után újonnan felmerült, az adott tagállamra egyedileg jellemző problémára vonatkoznak.
- (21) A módosító jogi aktus vizsgálata során bebizonyosodott, hogy a 2007. évi módosítások vagy korábbi rendelkezéseket helyeztek hatályon kívül (a módosító szövetségi miniszteri rendelet 10. és 12. pontja), vagy korábbi rendelkezések tárgyi hatályát szűkítették le konkrétabb termékekre vagy alkalmazásra új követelmények bevezetése nélkül (a módosító szövetségi miniszteri rendelet 1., 3. és 10. pontja), vagy pedig további lehetőségeket vezettek be a 2002. évi szövetségi miniszteri rendeletben előírt korlátozásoktól való eltérésre (a módosító szövetségi miniszteri rendelet 6. és 7. pontja). A módosító jogi aktus emellett a korábbi szöveget több helyütt kiegészítette a 842/2006/EK rendeletre való utalásokkal, és a harmonizációs intézkedések figyelembevételével új konkrét követelményeket vezetett be (a módosító szövetségi miniszteri rendelet 1., 8. és 9. pontja).
- (22) A vizsgálat nem derített fényt olyan rendelkezésre, amely további követelmények bevezetésével érdemben módosította volna a harmonizációs intézkedés elfogadása előtt bevezetett intézkedések tartalmát. Ezért ez a módosítás nem tartalmaz olyan új intézkedéseket, amelyeket szigorúbbnak kellene tekinteni a 842/2006/EK rendelet rendelkezéseinél, hanem csupán a korábbi rendelkezések belső piaci hatásait mérséklí. Mindezek miatt a miniszteri rendelet valamennyi rendelkezését, így a 2007-ben módosított rendelkezéseit is a 95. cikk (4) bekezdése alapján helyénvaló vizsgálni.
- (23) A miniszteri rendelet ugyanakkor továbbra is szigorúbb rendelkezéseket tartalmaz, mint a 842/2006/EK rendelet, tekintve, hogy 2006. január 1-jétől tiltja az F-gázokat tartalmazó új termékek behozatalát, értékesítését és felhasználását, és ugyancsak 2006. január 1-jétől tiltja az újonnan előállított és a visszanyert F-gázok behozatalát, értékesítését és felhasználását, miközben a 842/2006/EK rendelet a forgalomba hozatalt kevésbé korlátozza, hiszen a tilalom csak a II. mellékletében felsorolt termékekre vonatkozik. A 842/2006/EK rendelet ezen túlmenően csak az SF₆ használatára vonatkozóan tartalmaz korlátozásokat, míg az osztrák intézkedés a HFC-k és a PFC-k felhasználását is korlátozza. A forgalomba hozatal és a felhasználás ellenőrzése tekintetében továbbá a miniszteri rendelet szigorúbb, mint a jelenleg hatályos közösségi jogi aktus.
- (24) Az Osztrák Köztársaság szerint ezeket a rendelkezéseket azért indokolt fenntartani, hogy Ausztria teljesíthesse a Kiotói Jegyzőkönyvben vállalt kötelezettségeit, vagyis az 1990. évi értékhez képest 2012-re 13 %-kal csökkenthesse üvegházhatásúgáz-kibocsátásának teljes szintjét, ami kétségtelenül összehangolt erőfeszítéseket igényel valamennyi üvegházhatású gáz tekintetében.
- (25) A Szerződéssel való összeegyeztethetőséget a 95. cikk (4) és (6) bekezdése alapján, a 842/2006/EK rendelet figyelembevételével kell megvizsgálni. A 95. cikk (4) bekezdése értelmében a bejelentésben be kell mutatni a 30. cikkben meghatározott egy vagy több lényeges követelményhez vagy a környezet, illetve a munkakörnyezet védelméhez kapcsolódó indokokat.
- (26) A fentiek alapján a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az egyes üvegházhatású ipari gázokra vonatkozó nemzeti rendelkezések fenntartásának engedélyezése érdekében az Osztrák Köztársaság által benyújtott kérelem az EK-Szerződés 95. cikkének (4) bekezdése értelmében elfogadható.

2. A BEJELENTÉS ÉRDEMÉNEK VIZSGÁLATA

- (27) Az EK-Szerződés 95. cikkének (4) bekezdése és (6) bekezdésének első albekezdése értelmében a Bizottságnak meg kell győződnie arról, hogy az említett cikkben előírt valamennyi olyan feltétel teljesül, amely lehetővé teszi egy tagállam számára egy harmonizált közösségi intézkedéstől eltérő nemzeti rendelkezéseinek fenntartását. A nemzeti rendelkezéseket különösen a 30. cikkben meghatározott lényeges követelményeknek vagy a környezet, illetve a munkakörnyezet védelmének kell indokolnia, továbbá nem képezhetik a tagállamok közötti önkényes megkülönböztetés eszközét vagy a kereskedelem rejtett korlátozását, és nem jelenthetnek olyan akadályt a belső piac működésében, amely aránytalan vagy szükségtelen lenne.

2.1. A BIZONYÍTÁSI KÖTELEZETTSÉG

- (28) A 95. cikk (4) bekezdése alapján bejelentett nemzeti intézkedések indokoltságának vizsgálata során a Bizottságnak a bejelentő tagállam által előterjesztett indokokat kell alapul vennie. Ezt azt jelenti, hogy az EK-Szerződés értelmében a nemzeti intézkedések indokoltságának bizonyítása annak a tagállamnak a feladata, amely az intézkedéseket fenn kívánja tartani.

2.2. INDOKOLÁS A 30. CIKKBEN MEGHATÁROZOTT LÉNYEGES KÖVETELMÉNYEK ALAPJÁN, ILLETVE A KÖRNYEZET, ILLETVE A MUNKAKÖRNYEZET VÉDEL-MÉVEL KAPCSOLATOSAN

2.2.1. Ausztria álláspontja

- (29) A nemzeti rendelkezések fenntartásának szükségességét az osztrák hatóságok az Osztrák Köztársaság Kiotói Jegyzőkönyv szerinti kötelezettségeivel indokolják. A miniszteri rendelet elfogadása hozzá kívánt járulni annak a vállalásnak a teljesítéséhez, amelynek értelmében az Osztrák Köztársaság 2012-ig az 1990-es értékhez képest 13 %-kal, legfeljebb 67 millió tonna szén-dioxid-egyenértékre fogja csökkenteni kibocsátását.
- (30) Ausztria a Bizottság rendelkezésére bocsátott egy 2006 májusában készült áttekintő tanulmányt „A globális felmelegedési potenciállal rendelkező fluortartalmú gázok egyes kiválasztott alkalmazási területeinek vizsgálata a tudomány mai állásának tükrében” címmel. A tanulmány megállapítja, hogy a miniszteri rendelet hatálya alá tartozó F-gázok 2003-ban több mint 2 %-át tették ki az Ausztria által kibocsátott üvegházhatású gázoknak, és 2010-re ez az arány várhatóan a kétszeresére fog emelkedni. Ezért a miniszteri rendelet szervesen illeszkedik a nemzeti éghajlat-változási stratégiába.
- (31) Az osztrák kormány álláspontja szerint a miniszteri rendelet a környezet védelmét valósítja meg, és szükséges és arányos eszközt jelent a fluortartalmú gázok kibocsátásának megelőzése és csökkentése érdekében. Ezért nézete szerint a miniszteri rendelet összeegyeztethető a Szerződéssel.

2.2.2. Ausztria álláspontjának értékelése

- (32) Az Ausztria által benyújtott információk vizsgálata alapján a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a 842/2006/EK rendeletben foglaltaknál szigorúbb intézkedések fenntartására irányuló kérelem, különösen miután az intézkedéseket közelebb hozták az említett rendelethez, a következő okokból összeegyeztethetőnek tekinthető a Szerződéssel.
- (33) A 447/2002 szövevényi miniszteri rendelettel kapcsolatban a Bizottság 2004-ben, tehát még a 842/2006/EK rendelet hatálybalépése előtt jogsértési eljárást kezdeményezett. Az Ausztriának címzett felszólító levélben a Bizottság rámutatott, hogy a HFC-k hűtési és légkondicionálási rendszerekben való alkalmazásának tilalma aránytalannak tekinthető, mivel ezek a rendszerek zárt rendszerek, és mindaddig, amíg megfelelő működésük, karbantartásuk és újrafeldolgozásuk garantálható, a környezetbe jutó HFC-k mennyisége minimális szinten tartható.
- (34) Ez az eljárás az EK-Szerződés 28–30. cikkén alapult. A 842/2006/EK rendelet elfogadását követően, miután a

szigorúbb intézkedéseket Ausztria a rendelet 9. cikkének (3) bekezdése alapján bejelentette, a Bizottság a jogsértési eljárást megszüntette.

- (35) A felszólító levélben a Bizottság kifejtette, hogy az osztrák intézkedések a következő okokból lehetnek ellentétesek az EK-Szerződés 28. cikkével. Először, a HFC-k hűtési és légkondicionálási rendszerekben történő alkalmazására vonatkozó tilalom az üvegházhatású gázok kibocsátása környezetvédelmi célú, megfelelő mértékű mérséklésének ésszerű és hatékony eszközökkel történő garantálása tekintetében nem tűnt sem szükséges, sem arányos eszköznek. Másodszor, a HFC-k tűzoltó anyagként való felhasználásával összefüggésben a Bizottság úgy vélte, hogy a miniszteri rendeletben a globális felmelegedési potenciálra meghatározott küszöbérték önkényes megkülönböztetést valósíthat meg más tagállamokból származó termékekkel szemben.
- (36) Ezeket az aggályokat az eredeti rendeletet módosító 139/2007 szövevényi miniszteri rendelet kívánta eloszlatni. A miniszteri rendelet 2007. évi módosítása több tilalmat megszüntetett vagy enyhített, így a bejelentett intézkedések az EK-Szerződés 95. cikke (6) bekezdésének megfelelően most már nem jelenthetnek akadályt a belső piac működésében.
- (37) Ami a HFC-k hűtő- és légkondicionáló berendezésekben történő alkalmazását és felhasználását illeti, a módosítás következtében a tilalom már nem vonatkozik a számítógépek hűtésére szolgáló készülékekre a hűtőközeg mennyiségétől függetlenül, a 150 g és 20 kg közötti mennyiségű hűtőközeget tartalmazó berendezésekre, a legfeljebb 20 kg hűtőközeget tartalmazó egyedi készülékekre, a 0,5 kg/kW hűtőközeget tartalmazó kompakt berendezésekre és a legfeljebb 100 kg hűtőközeget tartalmazó összekapcsolt, rögzített helyzetű egységekre. A tilalom így most már a legtöbb hűtő- és légkondicionáló rendszerre nem vonatkozik. Ezek a módosítások figyelembe veszik a Bizottságnak benyújtott 2006. májusi áttekintő tanulmányt. A módosítás következtében megszűnt a HFC-k tűzoltó anyagként történő használatával kapcsolatos tilalom is.

2.2.2.1. Indokolás a környezet védelme alapján

- (38) A Kiotói Jegyzőkönyv értelmében az EK vállalta, hogy a tagállamaiból származó üvegházhatásúgáz-kibocsátást a 2008 és 2012 közötti időszakban az 1990. évi szinthez képest összesen legalább 8 %-kal csökkenti. Az EK-val ezt követően folytatott tárgyalások során az Osztrák Köztársaság azt a vállalást tette, hogy ebben az időszakban 13 %-kal csökkenti üvegházhatásúgáz-kibocsátásának általános mennyiségét ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ A Tanács 2002/538/EK határozata (2002. április 25.) az Egyesült Nemzetek éghajlat-változási keretegyezménye Kiotói Jegyzőkönyvének az Európai Közösség nevében történő jóváhagyásáról, valamint az abból származó kötelezettségek közös teljesítéséről (HL L 130., 2002.5.15., 1. o.).

(39) A miniszteri rendelet egy átfogóbb stratégia része, amelyet Ausztria a Kiotói Jegyzőkönyv és az azt követően közösségi szinten elfogadott tehermegosztási megállapodás szerinti kibocsátáscsökkentési célok teljesítése érdekében követ.

(40) Ez a stratégia az üvegházhatásúgáz-kibocsátás valamennyi, a Kiotói Jegyzőkönyv hatálya alá tartozó forrására kiterjed. Az F-gázokra vonatkozó intézkedések ezért az e kötelezettségek teljesítését célzó átfogó erőfeszítések részét képezik. Ezen F-gázok kibocsátása további szabályozás hiányában 2010-re várhatóan megkétszereződne egyrészt a hűtőrendszerek fokozódó használata miatt, másrészt annak következtében, hogy az ózonréteget lebontó anyagokról szóló, 2000. június 29-i 2037/2000/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ értelmében a HCFC-k hűtőrendszerekben történő felhasználását fokozatosan meg kell szüntetni.

(41) A fentieket figyelembe véve a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az Osztrák Köztársaság által előadott környezetvédelmi indok, a fluortartalmú gázok kibocsátásának csökkentése és megelőzése, ésszerű és érvényes.

2.2.2.2. *Az osztrák miniszteri rendelet relevanciája és arányossága a fluortartalmú üvegházhatású gázok további csökkentésének célkitűzéséhez viszonyítva*

(42) Annak érdekében, hogy tovább csökkentse és megelőzze az F-gázok kibocsátását, Ausztria már 2002-ben döntött az új berendezések szelektív forgalombahozatali tilalma mellett. Ez a döntés akkor az F-gázokat nem igénylő helyettesítő megoldások létének és hozzáférhetőségének vizsgálatán alapult. A szóban forgó intézkedéseket Ausztria ezt követően 2006-ban, az új tudományos és műszaki adatok és fejlemények figyelembevétele érdekében, valamint a Bizottság által a szóban forgó intézkedések arányosságával kapcsolatban kifejezett aggályok nyomán felülvizsgálta.

(43) Figyelembe kell venni azt is, hogy a 842/2006/EK rendelet 9. cikke (3) bekezdésének a) pontja csak 2012. december 31-ig engedi meg nemzeti intézkedések fenntartását; ezért, és tekintve, hogy bejelentésében az Osztrák Köztársaság a rendelet e cikkére hivatkozott, megállapítható, hogy a miniszteri rendelet csak egy meghatározott időszakon belül lesz alkalmazandó.

(44) A miniszteri rendelet értelmében mentesség adható, ha kiderül, hogy a HFC-k habokban és habokat tartalmazó termékekben való felhasználásának nincs alternatívája. Ezen túlmenően a miniszteri rendelet kiterjesztette a

HFC-k kivételre szánt aeroszolújdonságokban való felhasználásával kapcsolatos mentességeket.

(45) Miközben megállapítja, hogy a miniszteri rendelet bizonyos tekintetben hatással van az áruk szabad forgalmára az EK területén, a Bizottság a fenti elemzés alapján arra a következtetésre jut, hogy a miniszteri rendelet környezetvédelmi szempontból indokolt, és figyelembe veszi az előírányzott tilalmak belső piacra gyakorolt hatásait, különösen mivel a helyettesítő megoldások sajátos osztrák körülmények közötti meglétének és hozzáférhetőségének vizsgálatán alapul, amit megerősít az egyedi mentességadás lehetősége is.

2.3. A TAGÁLLAMOK KÖZÖTTI ÖNKÉNYES MEGKÜLÖNBÖZTETÉS ÉS A REJTETT KERESKEDELEMKORLÁTOZÁS HIÁNYA

(46) Az EK-Szerződés 95. cikkének (6) bekezdése szerint a Bizottság az érintett nemzeti rendelkezéseket azt követően hagyja jóvá vagy utasítja el, hogy ellenőrizte, hogy a rendelkezések nem képezik-e a tagállamok közötti önkényes megkülönböztetés eszközét vagy a kereskedelem rejtett korlátozását.

(47) A Bizottság emlékeztet arra, hogy az EK-Szerződés 95. cikkének (4) bekezdése alapján benyújtott kérelmek értékelése során figyelembe kell venni mind az említett bekezdésben, mind az említett cikk (6) bekezdésében előírt feltételeket. Ha e feltételek valamelyike nem teljesül, a kérelmet a többi feltétel vizsgálata nélkül el kell utasítani.

(48) A bejelentett nemzeti rendelkezések általános jellegűek, hazai és importált termékekre egyaránt vonatkoznak. Miután a HFC-k felhasználására vonatkozó szabályok összhangba kerültek a 842/2006/EK rendelet rendelkezéseivel, nincs arra utaló bizonyíték, hogy a bejelentett nemzeti rendelkezések alkalmasak lennének a gazdasági szereplők Közösségen belüli önkényes megkülönböztetésére.

(49) Az EGT-államokból, köztük az Európai Unió tagállamaiból származó beszerzésekre előírt korlátozásoknak a Bizottság értelmezésében az a céljuk, hogy az intézkedések tárgyi hatályán belül egyenlő bánásmódot biztosítsanak valamennyi anyag és termék számára, függetlenül attól, hogy hazai gyártású, importált vagy a belső piacon beszerzett anyagról, illetve termékről van-e szó. Az EGT-n kívülről behozott árukra a forgalombahozatali rendelkezések irányadóak. Ugyanez vonatkozik az EU-tagállamoktól különböző EGT-államokból beszerzett árukra is azzal, hogy ilyenkor két különböző rendelkezést kell alkalmazni, mert az ügylet egyszerre jelent forgalomba hozatalt és EGT-államból származó beszerzést. Ez azonban elvben nem eredményezheti ezen áruk hátrányos megkülönböztetését.

⁽¹⁾ HL L 244., 2000.9.29., 1. o. A legutóbb a 899/2007/EK bizottsági rendelettel (HL L 196., 2007.7.28., 24. o.) módosított rendelet.

- (50) A miniszteri rendelet alapcélkitűzése a környezet védelme; semmi jele annak, hogy a miniszteri rendelet – szándékát vagy végrehajtását tekintve – önkényes megkülönböztetést vagy rejtett kereskedelemkorlátozást eredményezne.
- (51) A Bizottság álláspontja szerint nincs arra utaló bizonyíték, hogy az osztrák hatóságok által bejelentett rendelkezések a kitűzött célokhoz viszonyítva aránytalanul korlátoznák a belső piac működését.

III. KÖVETKEZTETÉS

- (52) A fenti megfontolások alapján a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az Osztrák Köztársaság által 2007. június 29-én benyújtott, az F-gázokat tartalmazó és az F-gázokkal működő termékek és berendezések forgalomba hozatala tekintetében a 842/2006/EK rendelet rendelkezéseinél szigorúbb rendelkezéseket tartalmazó nemzeti jogszabály 2012. december 31-ig történő fenntartása iránti kérelem elfogadható.
- (53) A Bizottság megállapítja, hogy a 2002-ben elfogadott, 2007-ben módosított nemzeti rendelkezések:
- környezetvédelmi igényeket elégítenek ki,
 - figyelembe veszik, hogy a tilalommal érintett alkalmazásoknak léteznek Ausztriában műszaki és gazdasági szempontból hozzáférhető alternatívái, és várható gazdasági hatásuk korlátozott,
 - nem képezik a tagállamok közötti önkényes megkülönböztetés eszközét,
 - nem valósítanak meg rejtett kereskedelemkorlátozást a tagállamok között,

— ezért összeegyeztethetőek a Szerződéssel.

A Bizottság ennek megfelelően úgy ítéli meg, hogy ezek az intézkedések fenntarthatók.

A Bizottság megjegyzi ugyanakkor, hogy 2008. július 4-ét követően a 842/2006/EK rendelet 9. cikkének (1) bekezdése és II. melléklete értelmében vett egykomponensű habokra a miniszteri rendelet 8. cikkének (2) bekezdése alapján csak akkor adható mentesség, ha ez nemzeti biztonsági előírások teljesítéséhez szükséges,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A Bizottság jóváhagyja az egyes fluortartalmú üvegházhatású gázokra vonatkozó, az F-gázokat tartalmazó és az F-gázokkal működő termékek és berendezések forgalomba hozatala tekintetében a 842/2006/EK rendelet rendelkezéseinél szigorúbb, az Osztrák Köztársaság által 2007. június 29-én kelt levelében a Bizottságnak bejelentett nemzeti rendelkezéseket. Ezeket a rendelkezéseket az Osztrák Köztársaság 2012. december 31-ig jogosult fenntartani.

2. cikk

E határozat címzettje az Osztrák Köztársaság.

Kelt Brüsszelben, 2007. december 21-én.

a Bizottság részéről

Stavros DIMAS

a Bizottság tagja

MEGÁLLAPODÁSOK

TANÁCS

Tájékoztatás az Európai Közösség és a Moldovai Köztársaság közötti, az engedély nélkül tartózkodó személyek visszafogadásáról szóló megállapodás hatálybalépéséről

Az Európai Közösség és a Moldovai Köztársaság közötti, az engedély nélkül tartózkodó személyek visszafogadásáról szóló megállapodás 2008. január 1-jén lépett hatályba, azt követően, hogy a megállapodás 22. cikkében előírt eljárást 2007. november 20-ig lefolytatták.

Tájékoztatás az Európai Közösség és a Montenegrói Köztársaság közötti, az engedély nélkül tartózkodó személyek visszafogadásáról szóló megállapodás hatálybalépéséről

Az Európai Közösség és a Montenegrói Köztársaság közötti, az engedély nélkül tartózkodó személyek visszafogadásáról szóló megállapodás 2008. január 1-jén lépett hatályba, azt követően, hogy a megállapodás 22. cikkében előírt eljárást 2007. november 14-ig lefolytatták.

Tájékoztatás az Európai Közösség és a Szerb Köztársaság közötti, az engedély nélkül tartózkodó személyek visszafogadásáról szóló megállapodás hatálybalépéséről

Az Európai Közösség és a Szerb Köztársaság közötti, az engedély nélkül tartózkodó személyek visszafogadásáról szóló megállapodás 2008. január 1-jén lépett hatályba, azt követően, hogy a megállapodás 22. cikkében előírt eljárást 2007. november 12-ig lefolytatták.

Tájékoztatás az Európai Közösség és Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság közötti, az engedély nélkül tartózkodó személyek visszafogadásáról szóló megállapodás hatálybalépéséről

Az Európai Közösség és Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság közötti, az engedély nélkül tartózkodó személyek visszafogadásáról szóló megállapodás 2008. január 1-jén lépett hatályba, azt követően, hogy a megállapodás 22. cikkében előírt eljárást 2007. november 29-ig lefolytatták.

Tájékoztató az Európai Közösség és Bosznia és Hercegovina közötti, az engedély nélkül tartózkodó személyek visszafogadásáról szóló megállapodás hatálybalépéséről

Az Európai Közösség és Bosznia és Hercegovina közötti, az engedély nélkül tartózkodó személyek visszafogadásáról szóló megállapodás 2008. január 1-jén lépett hatályba, azt követően, hogy a megállapodás 22. cikkében előírt eljárást 2007. november 30-ig lefolytatták.

Tájékoztató az Európai Közösség és Ukrajna közötti, a személyek visszafogadásáról szóló megállapodás hatálybalépéséről

Az Európai Közösség és Ukrajna közötti, a személyek visszafogadásáról szóló megállapodás 2008. január 1-jén lépett hatályba, azt követően, hogy a megállapodás 22. cikkében előírt eljárást 2007. november 30-ig lefolytatták.

Tájékoztató az Európai Közösség és az Albán Köztársaság közötti, a vízumok kiadásának megkönnyítéséről szóló megállapodás hatálybalépéséről

Az Európai Közösség és az Albán Köztársaság közötti, a vízumok kiadásának megkönnyítéséről szóló megállapodás 2008. január 1-jén lépett hatályba, azt követően, hogy a megállapodás 14. cikkében előírt eljárást 2007. november 13-ig lefolytatták.

Tájékoztató az Európai Közösség és Bosznia és Hercegovina közötti, a vízumok kiadásának megkönnyítéséről szóló megállapodás hatálybalépéséről

Az Európai Közösség és Bosznia és Hercegovina közötti, a vízumok kiadásának megkönnyítéséről szóló megállapodás 2008. január 1-jén lépett hatályba, azt követően, hogy a megállapodás 14. cikkében előírt eljárást 2007. november 30-ig lefolytatták.

Tájékoztató az Európai Közösség és a Montenegrói Köztársaság közötti, a vízumok kiadásának megkönnyítéséről szóló megállapodás hatálybalépéséről

Az Európai Közösség és a Montenegrói Köztársaság közötti, a vízumok kiadásának megkönnyítéséről szóló megállapodás 2008. január 1-jén lépett hatályba, azt követően, hogy a megállapodás 14. cikkében előírt eljárást 2007. november 14-ig lefolytatták.

Tájékoztatás az Európai Közösség és Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság közötti, a vízumok kiadásának megkönnyítéséről szóló megállapodás hatálybalépéséről

Az Európai Közösség és Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság közötti, a vízumok kiadásának megkönnyítéséről szóló megállapodás 2008. január 1-jén lépett hatályba, azt követően, hogy a megállapodás 14. cikkében előírt eljárást 2007. november 30-ig lefolytatták.

Tájékoztatás az Európai Közösség és a Szerb Köztársaság közötti, a vízumok kiadásának megkönnyítéséről szóló megállapodás hatálybalépéséről

Az Európai Közösség és a Szerb Köztársaság közötti, a vízumok kiadásának megkönnyítéséről szóló megállapodás 2008. január 1-jén lépett hatályba, azt követően, hogy a megállapodás 14. cikkében előírt eljárást 2007. november 12-ig lefolytatták.

Tájékoztatás az Európai Közösség és a Moldovai Köztársaság közötti, a vízumok kiadásának megkönnyítéséről szóló megállapodás hatálybalépéséről

Az Európai Közösség és a Moldovai Köztársaság közötti, a vízumok kiadásának megkönnyítéséről szóló megállapodás 2008. január 1-jén lépett hatályba, azt követően, hogy a megállapodás 15. cikkében előírt eljárást 2007. november 20-ig lefolytatták.

Tájékoztatás az Európai Közösség és Ukrajna közötti, a vízumok kiadásának megkönnyítéséről szóló megállapodás hatálybalépéséről

Az Európai Közösség és Ukrajna közötti, a vízumok kiadásának megkönnyítéséről szóló megállapodás 2008. január 1-jén lépett hatályba, azt követően, hogy a megállapodás 14. cikkében előírt eljárást 2007. november 30-ig lefolytatták.

III

(Az EU-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok)

AZ EU-SZERZŐDÉS V. CÍME ALAPJÁN ELFOGADOTT JOGI AKTUSOK

A TANÁCS 2008/81/KKBP KÖZÖS ÁLLÁSPONTJA

(2008. január 28.)

a Sierra Leonéről szóló 98/409/KKBP közös álláspont módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

ELFOGADTA EZT A KÖZÖS ÁLLÁSPONTOT

1. cikk

tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre és különösen annak 15. cikkére,

A 98/409/KKBP közös álláspont 4. cikke a következő harmadik bekezdéssel egészül ki:

mivel:

„Az első bekezdésben előírt intézkedések nem alkalmazandók azon tanúk utazása tekintetében, akiknek a Sierra Leone-i Különleges Bíróság előtt meg kell jelenniük.”

2. cikk

- (1) A Tanács 1998. június 29-én elfogadta a Sierra Leonéről szóló 98/409/KKBP közös álláspontot ⁽¹⁾ az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsának (ENSZ BT) 1171 (1998) sz. határozatában megállapított intézkedések végrehajtása céljából.

Ez a közös álláspont az elfogadásának napján lép hatályba.

3. cikk

- (2) 2007. december 21-én az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsa elfogadta az 1793 (2007) sz. határozatot, amely mentességet biztosít az 1171 (1998) sz. ENSZ BT-határozat 5. pontjában megállapított intézkedések alól. A 98/409/KKBP közös álláspontot ezért ennek megfelelően módosítani kell,

Ezt a közös álláspontot az Európai Unió Hivatalos Lapjában ki kell hirdetni.

Kelt Brüsszelben, 2008. január 28-án.

a Tanács részéről

az elnök

D. RUPEL

⁽¹⁾ HL L 187., 1998.7.1., 1. o.